

SH(AD)OW : DOCTRINE STRANGE : ฝอยแกมฝอยสุข : สาว(วิ)ถี
ยิ้มส่งสุข : JOY NOT ENJOY : หุ่นसानสุข : สานรัก สานศรัทธา

ศิลปะ สร้างสุข

ศิลปะสร้างสุข วัฒนธรรมสานสายใย ภูมิปัญญาไทยยั่งยืน

ฉบับที่ 63 เดือนมกราคม - เดือนมีนาคม 2566

www.artculture4health.com

ศิลปะสร้างสุข

8 หนังสั้น 8 ผู้กำกับ 4 พื้นที่

Associate Producer : ปรัชญา เป็นแก้ว
Producer : สร.ดร.นิยม วงศ์พงษ์คำ, ผศ.ดร.ปรีชา สาค

8 ศิลปะ ๘ เบื้อง : เปิดตัวหนังสั้น 8 หนังสั้น ในเทศกาลอีสานสร้างสรรค์ 2023

10 ดีไซน์ฮีโร่ Design Action Hero : ดีไซน์ดีมีแต่ได้

14 ละครชาตรี การแสดงเก่าแก่ของไทยที่กำลังสาบสูญ

16 ปลาสามท่อใบตอง อาหารอร่อยที่ต้องลอง

18 ศิลปะสร้างสุข วัฒนธรรมสานสายใย ภูมิปัญญาไทยยั่งยืน

20 แกงจิตเต้าหู้หมูสับ

เปิดบ้าน... ศิลปะสร้างสุข

สวัสดิ์ศรีรับภาคีเครือข่ายการทำงานและผู้ติดตามกิจกรรมต่างๆ ของแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ทุกท่านครับ

ใกล้เข้ามาทุกทีแล้วครับกับการประกาศผลและมอบถ้วยรางวัลพระราชทานของสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโครงการดีไซน์ฮีโร่ Design Action Hero: ดีไซน์ดีมีแต่ได้ ซึ่งล่าสุดเด็กและเยาวชนที่ผ่านเข้ารอบทั้ง 8 ทีม อาทิ ทีม GLISTEN, ทีม Earthrise (bio-case), ทีม ได้โต๊ะตรงราฟ, ทีม Domestic+City Unit, ทีม Hatyai connext, ทีม Gacha Thani, ทีม F Profect และทีม Gastrofilm ได้มีการนำเสนอผลงานที่พัฒนาสมบูรณ์ และรับฟังข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการเพื่อนำไปพัฒนาต่อยอดเป็นธุรกิจต่อไปแล้ว และผลงานทั้งหมดนี้จะนำไปจัดแสดงและประกาศผลว่าทีมไหนจะเป็นทีมที่พัฒนาผลงานออกมาน่าสนใจและมีแนวโน้มจะเป็นผลงานที่สามารถพัฒนาต่อยอดเป็นธุรกิจใหม่ได้ ในงานเทศกาลอีสานสร้างสรรค์ 2023 ที่จังหวัดขอนแก่นด้วย

นอกจากนี้ในงานเทศกาลอีสานสร้างสรรค์ยังได้มีการรวมตัวกันของผู้กำกับหนังสั้นอีกกว่า 8 คนเพื่อทำหนังสั้น 8 เรื่อง โดยนำเรื่องราวจากภาคีเครือข่ายการทำงานวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคม และพื้นที่สร้างสรรค์แห่งความสุขด้วยศิลปะบำบัด สุกิจกรรม “ศิลปะเบาใจ” ของแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ใน 4 พื้นที่ อาทิ สวาะถิติคัก ตำบลสวาะถึ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น, อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์, บ้านดงน้อย อำเภอนาคู จังหวัดมหาสารคาม และโฮงสินไซ บ้านหนองกุง ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โดยมีนายปรัชญา ปิ่นแก้ว ศิลปินมรดกอีสาน ผู้กำกับภาพยนตร์ชื่อดัง พร้อมด้วย ดร.ศร.นิยม วงศ์พงษ์คำ และ ผศ.ดร.ปรีชา สาคร ผู้เชี่ยวชาญเรื่องภาพยนตร์ของอีสาน เป็นผู้ควบคุมดูแลด้วย ซึ่งหนังสั้นทั้ง 8 เรื่องนั้นจะเป็นอย่างไร น่าสนใจแค่ไหนเรามีมานำเสนอด้วยในจุลสารฉบับนี้ครับ และหนังสั้นทั้งหมดนี้จะมีการฉายให้ชมกันครั้งแรกด้วยในงานเทศกาลอีสานสร้างสรรค์ 2023 บริเวณพื้นที่พิพิธภัณฑสถานารักษ์ จังหวัดขอนแก่นด้วย จากนั้นจะมีการนำไปเผยแพร่ในทีวีสาธารณะ อย่างสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส (ThaiPBS) และช่องทางโซเชียลมีเดียช่องต่างๆ ของแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ด้วย อย่าง

Official Web : www.artculture4health.com

Facebook : www.facebook.com/artculture4h

Youtube : bit.ly/2PPUj8m

Instagram : www.instagram.com/artculture4health

Twitter : twitter.com/art_culture4h

Tiktok : www.tiktok.com/@artculture4health

ไม่เพียงเท่านั้นในจุลสารฉบับนี้ยังได้มีการนำเสนออีกกิจกรรมข่าวสาร เรื่องราว และการทำงานต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วยไม่ว่าจะเป็นการแสดงละครชาตรี , การทำปลาต้มห่อใบตอง อ.สหัสขันธ์ จ.กาฬสินธุ์, การทำงานในเทศกาลเมือง – มิตร – ดี ของชุมชนนางเลิ้ง และอื่นๆ อีกมากมายติดตามได้ในเล่มครับ

ทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่เกิดขึ้นเท่านั้น ยังมีกิจกรรมที่น่าสนใจมากมายสามารถติดตามได้อย่างต่อเนื่องที่นี่ แล้วเจอกันใหม่ฉบับหน้าครับ...

นายคณัย หวังบุญชัย

ผู้จัดการ แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส.

CONTENTS

เรื่อง

หน้า

เปิดบ้านศิลปสร้างสุข

2

เรื่องเด่นประจำฉบับ

“ศิลป ๘ เป็ยง” หนังสือ 8 เรื่องราว 8 ผู้กำกับ 4 พื้นที่

4

ส่งต่อความสุข

ดิโซนี่โฮร์ Design Action Hero: ดิโซนี่ดีมีเตโต้

10

บอกกล่าวเล่าสุข

ละครชาตรี

การแสดงเก่าแก่ของไทยที่กำลังสาบสูญ

14

สื่อศิลปสร้างสุข

ปลาสามห่อใบตอง อาหารอร่อยที่ต้องลอง

16

เก็บตกมาฝาก

ศิลปสร้างสุข วัฒนธรรมสานสายใย

ภูมิปัญญาไทยยั่งยืน

18

เก็บสุขมาเล่า

แกงจืดตำหัวหมูสับ

ห้องปฏิบัติการทางวัฒนธรรม “Culture Lab”

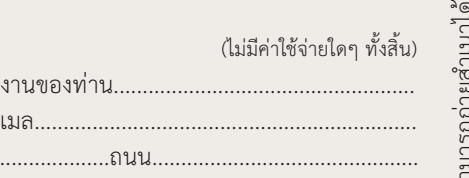
(การย้อมสีธรรมชาติ)

20

22

ไขปัญหาประลองปัญญา

23

ใบสมัครสมาชิกจุลสารศิลปสร้างสุข

กรุณากรอกรายละเอียดให้ครบทุกข้อ

(ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น)

ชื่อ.....นามสกุล.....ชื่อหน่วยงานของท่าน.....

เบอร์โทรศัพท์.....เบอร์แฟกซ์.....อีเมล.....

ที่อยู่เพื่อจัดส่ง.....เลขที่.....ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

(สามารถถ่ายสำเนาได้)

กรอกรายละเอียดแล้วกรุณาส่งกลับมาที่ แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส.

ที่อยู่ 128/177 ชั้น 16 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

สวัสดีครับ

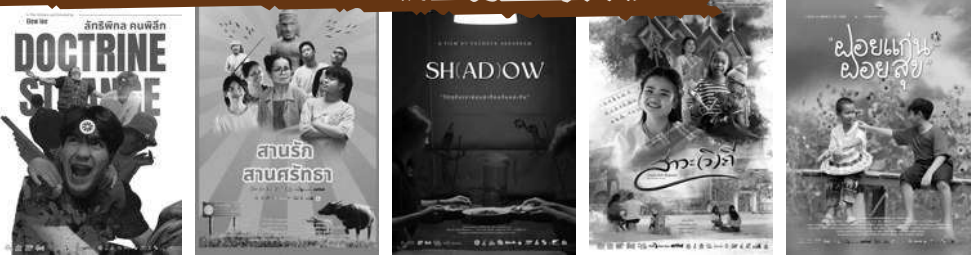
หนังสือ 8 เรื่องราว 8 ผู้กำกับ 4 พื้นที่การทำงาน

... สลป ๘ เป็ฃง ด้๓อ:ร?
... ทำไมต้อง สลป ๘ เป็ฃง
ด้๓ตอบช้ทั้น...

... สลป นมางทัง
... ๘ นมางทัง
... เป็ฃง นมางทัง

สลป:ในกาสร้างค๓มาชข
ภาพจนตร้๓น น้ร๓นหนังสือ ทังน๓ด ๘ ร็๓ง
๓น น้ร๓นบร๓ท๓มหนังสือร้๓งน้๓สามารถนมางทัง
ลัคชณะนาม "ร็๓ง" ๓ด้

ดังนั้น ศิลป์ ๘ เปียง ที่เกิดขึ้นครั้งนี้เป็น “ศิลป์สร้างสุข” ด้วยหนังสือ 8 เรื่อง ที่ดึงเอาอัตลักษณ์ความเป็นอีสานบน 4 พื้นที่ วิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคมภาคอีสาน มานำเสนอ ผ่านมุมมองของ 8 ผู้กำกับ ซึ่ง ดร.คณัย หวังบุญชัย ผู้จัดการแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) บอกว่า หนังสือในชื่อชุด “ศิลป์ 8 เปียง” นี้เป็นความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายสื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชนภาคอีสาน และชมรมอีสานช็อคฟิล์ม ที่ได้รวบรวมผู้กำกับหนังสือในภาคอีสานที่เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย นักศึกษาปริญญาโท ปริญญาเอก มากำกับหนังสือ 8 คน และมีนายปรัชญา ปิ่นแก้ว ศิลปินมรดกอีสาน ผู้กำกับภาพยนตร์ชื่อดัง พร้อมด้วยรศ.ดร.นิยม วงศ์พงษ์คำ รองอธิการบดีฝ่ายศิลปวัฒนธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และ ผศ.ดร.ปรีชา สาคร หัวหน้าภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม นักวิชาการภาพยนตร์และ ผู้เชี่ยวชาญภาพยนตร์ของอีสานเป็นผู้ควบคุมดูแล ซึ่งรศ.ดร.นิยม วงศ์พงษ์คำ รองอธิการบดีฝ่ายศิลปวัฒนธรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น บอกด้วยว่า การร่วมทำหนังสือครั้งนี้เป็นเรื่องดีที่ทางชมรมอีสานช็อคฟิล์มได้มีโอกาสทำงานร่วมกับแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. เพื่อนำเสนอความเป็นอีสานผ่านหนังสือ โดยเฉพาะพื้นที่ปฏิบัติการของ สสส. ทั้ง 4 พื้นที่ ซึ่งหนังสือศิลป์ ๘ เปียง ทั้ง 8 เรื่องนี้ได้นำเสนอเรื่องราวของการทำงานพัฒนาชุมชนด้วยงานศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น อาหารการกิน สถานที่ท่องเที่ยว มาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา โดยมีเป้าหมายในการส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของทั้ง 4 ชุมชน ประกอบด้วย

1.สวาะถิติคัก ตำบลสวาะถิติ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ชุมชนที่นำเอาสื่อศิลปวัฒนธรรมของชุมชนคือ “ฮูปแต้ม” หรือ จิตรกรรมฝาผนัง ที่นำเสนอเรื่องลิ้นไซ้ วรรณกรรมสองของแผ่นดิน อีสานและอุษาคเนย์มาขยายสู่การแสดง อาหาร การท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ชุมชน

2.อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ดึงเอาเมืองแห่งการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็น ชากไดโนเสาร์ที่พิพิธภัณฑ์สิรินธร ภูคุ้มข้าววัดชื่อดังในพื้นที่ พร้อมผลิตภัณฑ์ของดีของฝากของชุมชนที่เน้น

อาหารจากปลาในเขื่อนลำปาว มาสู่การแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อาหาร พร้อมการแสดงที่หาชมได้ยากอย่าง “เต็นรำคองก้า” การละเล่นที่ชาย หญิง จะจับคู่กันแล้วร่ายรำตามจังหวะเสียงกลองและเสียงเพลง ลักษณะการร่ายรำที่เป็นจุดเด่นหรือเป็นเอกลักษณ์ คือ การรำแบบยกไหล่และการเหวี่ยงสะโพก ทั้งชายหญิง เครื่องดนตรีประกอบที่สำคัญ คือ กลอง 2 หน้า ฉิ่ง ลูกแขก และพิณ มีจังหวะในการรำ 5 จังหวะ ได้แก่ 1.จังหวะรำวงธรรมดา 2.จังหวะคองก้า 3.จังหวะม้ายอง 4.จังหวะพม่ารำขวัญ และ 5.จังหวะรำลา

3.บ้านดงน้อย อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม หมู่บ้านศิลปะหัตถกรรม ที่อุทิศความโดดเด่นจากการทำหุ่นกระต๊อบข้าวเหนียว เพื่อแสดงในละครหุ่นฝีมือของครูเซียงปรีชา การุณ พร้อมมาชุมชน ขยายสู่หุนฟางยักษ์จากฝีมือชุมชน สู่ผลิตภัณฑ์งานฝีมือ “พระไหล” ที่มีผู้สูงอายุในชุมชนร่วมกันทำ จนกลายเป็นสินค้าส่งออกของชุมชนสร้างรายได้มหาศาล

และ 4.โฮงลิ้นไซ้ บ้านหนองกุง ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น พื้นที่สร้างสรรค์แห่งความสุขด้วยศิลปะบำบัด สู่กิจกรรม “ศิลปะเบาใจ” นำศาสตร์ และศิลป์ ทั้งดนตรี ศิลปะ สนุทริยะสนทนา มาพัฒนาและตั้งศักยภาพ พร้อมกล่อมเกลาจิตใจของเด็กอกทิสติกสู่กิจกรรมสร้างสุข ก่อนขยายผลสู่กลุ่มนักเรียน นักศึกษา และผู้สูงอายุ กลายเป็นโฮงแห่งการสร้างสุขของคนที่ได้เดินเข้ามาหา

รวม 4 พันธุ์สู่ 8 หนังสือผ่าน 8 ผู้กำกับฝีมือดี

หนังสือในพื้นที่ชุมชนสาระดี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

หนังสือเรื่อง "สาวะ(วิ)ถี"

ประเด็น : มีคฤศเทศก์

ผู้กำกับภาพยนตร์ : สุธิย์ จุฬากาญจน์

Theme : พุดสร้างสุข

สุธิย์ จุฬากาญจน์ ผู้กำกับ บอกว่า หนังสือเรื่อง สาวะ(วิ)ถี ได้นำเสนอเรื่องราวของ นักศึกษาชาวจีนผู้หลงใหลในศิลปวัฒนธรรม หมอลำกลอนอีสาน มีความตั้งใจที่จะขับร้องลำกลอนหมอลำ แต่เธอต้องฝ่าฝันอุปสรรคเรื่องภาษาให้ได้

“จุดเด่นของหนังสือเรื่องนี้คือการเล่าเรื่องในมุมมองของความเป็นคนต่างภาษาแต่เข้าใจและชื่นชมในศิลปะที่เป็นเสน่ห์ของความเป็นพื้นถิ่น คือว่าไม่ว่าพูดภาษาอะไรแต่ถ้าเราชื่นชมและทำความเข้าใจมัน มันก็สามารถถ่ายทอดออกมาได้ในรูปแบบ

ที่ไม่จำเป็นต้องเหมือนต้นฉบับแต่เป็นรูปแบบของคนที่มาเยี่ยม หรือคนที่มาเรียนรู้ส่งต่อไปก็ได้ ก็เหมือนกัน... อยากให้ติดตามชมหนังสือเรื่องนี้กันครับ” สุธิย์ จุฬากาญจน์ ผู้กำกับ บอก

หนังสือเรื่อง “ฟลอนแก่น ฝอยสุข”

ประเด็น : หมอลำพันปี, กลอนลำสินไซ

ผู้กำกับภาพยนตร์ : ทศพร ปรีชญ (มอง)

Theme : ศิลปะทำให้เราพูดภาษาเดียวกัน

ซึ่งทศพร ปรีชญ (มอง) ผู้กำกับ บอกว่า หนังสือเรื่อง ฟลอนแก่น ฝอยสุข ได้นำเสนอเรื่องราวของเด็กสองคนที่ถูกแยกตบปากแต่ดันมีนิสัยที่แตกต่างกัน คนหนึ่งเพื่อนรำคาญ ส่วนอีกคนมีแต่คนรัก แต่เพราะความสงสาร จึงนำไปสู่เส้นทางของมีคฤศเทศก์น้อย ที่นำเสนอมุมมองนี้เพราะอยากจะสะท้อนให้เห็นความน่ารักของเด็กๆ ประจวบกับบรรยากาศที่สวยงามจะชูความสวยงามของหนังให้ออกมาได้มากที่สุด เมื่อได้ดูเชื่อว่าทุกคนต้องยิ้มอย่างมีความสุขไปกับหนัง แล้วก็ตั้งคำถามว่า “ที่นี่ที่ไหน” “ชุมชนสาระดีจริงๆ หรือ” แม้แต่เมื่อได้นำหนังสือนี้ไปให้ชุมชนได้ลองดู ชุมชนยังถามว่า ไปถ่ายกันที่ไหนมา...

ชมชนสหัสซันต์ อำเภอสหัสซันต์ จังหวัดกาฬสินธุ์

หนังสือสั้นเรื่อง "ยิ้ม ส่ง สุข"

ประติณ : ปลาส้ม

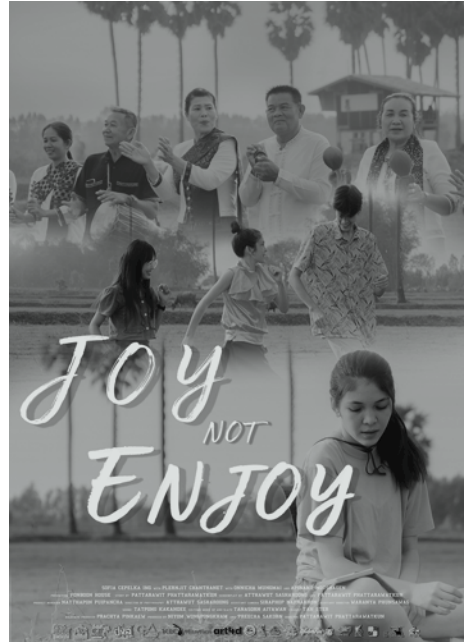
ผู้กำกับภาพยนตร์ : อติสรณ์ อันสงคราม

Theme : การส่งความสุข

อติสรณ์ อันสงคราม ผู้กำกับ บอกว่า หนังสือสั้นเรื่อง ยิ้ม ส่ง สุข ได้นำเสนอเรื่องราวของ สาวน้อยผู้หวังจะเป็นคนดังในโซเชียลมีเดีย แต่สิ่งที่คิดก็ไม่เป็นอย่างที่หวังไว้ แต่ก็มีหนึ่งแรงใจที่ทำให้สาวน้อยคนนี้ไม่ย่อท้อกับเรื่องต่างๆ

“เราอยากทำหนังให้มันสนุก คนดูเห็นแล้วมีเสียงหัวเราะ การทำหนังสือสั้นเรื่องนี้ มีคือการทำทนายอยู่ที่การนำเอาโซเชียลมีเดียมาใช้ให้เป็นประโยชน์ เพราะยุคนี้เด็กและเยาวชนคนรุ่นใหม่ให้ความสนใจเรื่องนี้กันมากเลยเอามาขมวดกับชุมชนที่มีความเก่าของผู้คน จึงเป็นสิ่งที่ทำทนายว่ามันจะแมตซ์กันไหม... และแล้วหนังสือสั้นเรื่อง ยิ้ม ส่ง สุข ก็เกิดขึ้น อยากให้ได้ชมกัน” อติสรณ์ อันสงคราม ผู้กำกับ บอก

หนังสือสั้นเรื่อง “Joy Not Enjoy”

ประติณ : รำวงคองก้า

ผู้กำกับภาพยนตร์ : ภัทรวชิษฐ์ ภัทรวัดน์กุล

Theme : รักในคุณค่าของตัวเองและสิ่งรอบตัว

ภัทรวชิษฐ์ ภัทรวัดน์กุล ผู้กำกับ บอกว่า หนังสือสั้นเรื่อง

Joy Not Enjoy ได้นำเสนอเรื่องราวของสาวลูกครึ่งแต่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ต้องมาเป็นไกด์จำเป็นพาชาวต่างชาติเที่ยวหมู่บ้านเพื่อพิสูจน์ตัวเองกับไกด์รุ่นพี่ และส่วนตัวเป็นคนชอบความเป็นพหุวัฒนธรรม ซึ่งในทุกพื้นที่ที่มีความเป็นพหุวัฒนธรรมอยู่แล้ว จึงได้ไเอเดียส์สมมุติว่าเราเล่าในมุมมองที่เป็นคนไทยเฉยๆ เรามีความรู้สึกว่ามันก็จะไม่ต่างจากหนังสือสั้นๆ ทั่วไป เราก็ดูเลือกประติณที่มันอาจจะแปลกใหม่มีความยูนิคขึ้นมา อีกทั้งในประติณของคองก้าซึ่งเป็นการรำวง เราจะเห็นในจังหวัดขอนแก่นกลาง แต่ว่าในภาคอีสานเราไม่เคยเห็น เพราะว่าถ้าเป็นเรื่องการแสดงที่โดดเด่นมักคิดถึง “หมอลำ” แต่พอเป็นมุมมองของคองก้าโจทย์เลยอยากขึ้น แต่ก็เป็นการทำทนายที่นำเสนอมาให้ได้ชมกันใน หนังสือสั้นเรื่อง “Joy Not Enjoy” ...

ชุมชนดงน้อย ตำบลพระราช อำเภอนาตุ้ม จังหวัดมหาสารคาม

หนังสือสั้นเรื่อง "सानรัก สานศรัทธา"

ประเดิม : พระไหล

ผู้กำกับภาพยนตร์ : ฤชดา คะสุวรรณรัมย์

Theme : จากพุทธศิลป์ สู่พุทธบูชา

ฤชดา คะสุวรรณรัมย์ ผู้กำกับ บอกว่า หนังสือสั้นเรื่อง สานรัก สานศรัทธา ได้นำเสนอเรื่องราวของสามเพื่อนซี้ผู้ไม่เอาถ่าน ต้องตามหาต้นไหลในฤดูแล้งเพื่อนำไปให้ชาวบ้านสานพระให้ได้ภายในหนึ่งวันและเพื่อพิชิตใจสายสุดเนียบผู้หวงหลานสาวซึ่งในบริบทของพื้นที่ ที่นี้มีการสานพระที่ทำจากต้นไหล (ต้นกกราชินี) ซึ่งเป็นสิ่งที่หลายๆ คนอาจจะไม่เคยเห็นมาก่อน ซึ่งการสานพระของที่นี่ได้รับการสนับสนุนจากแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ให้ชุมชนได้สานพระไหลเพื่อเป็นรัฐวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคมขึ้น เป็นการสร้างรายได้กับชุมชน ก็เลยหยิบประเด็นพระไหลมาทำเป็นภาพยนตร์สั้นครั้งนี้ และในหนังสือนี้เรานำเสนอให้มีความเป็นภูธร มีควาย มีทุ่งนา มีไ้บ้าน ไ้บ้านในหนังสือนี้เป็นผู้บ่าวไ้บ้าน เป็นการสร้างภาพจำดีๆ ที่เราโหยหาอยู่ตลอด...

8 ศิลป์สร้างสุข

หนังสือสั้นเรื่อง "หุ่นสานสุข"

ประเดิม : หุ่นกระต๊อบข้าว

ผู้กำกับภาพยนตร์ : สิริวิวัฒน์ ละตา

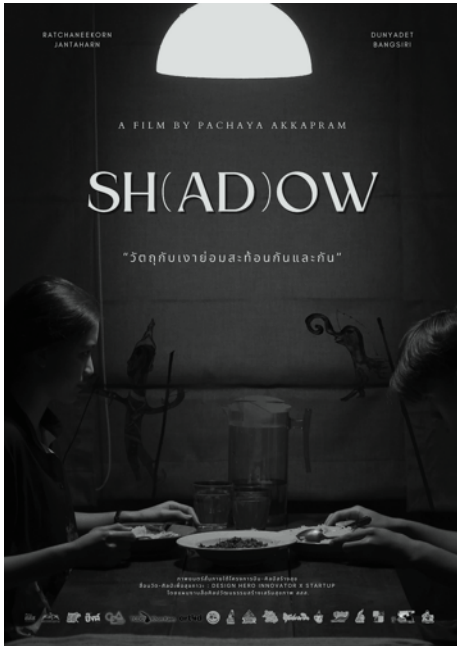
Theme : การเป็นหนึ่งเดียวกัน

สิริวิวัฒน์ ละตา ผู้กำกับ บอกว่า ตอนแรกได้รับโจทย์ว่าให้ทำหนังสือสั้นเรื่องหุ่นกระต๊อบข้าว เราจึงไปศึกษาหาข้อมูลว่าหุ่นกระต๊อบข้าวทำอะไรได้บ้าง จนพบประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจ คือ เรื่องของการเจตุนที่ต้องอาศัยความสามัคคี บริธอง ทำนอง มีการสอนหรือสื่อความหมายในตัวละครนั้นๆ จึงหยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมาเล่า ด้วยการทำเป็นเรื่องราวของคุ้กรักวัยรุ่นที่เจตุนหุ่นกระต๊อบตัวเดียวกัน ถูกกีดกันจากครอบครัวที่ไม่ลงรอยกัน พวกเขาใช้การแสดงหุ่นกระต๊อบเพื่อสานรอยร้าวของครอบครัวทั้งสอง เรื่องราวของหนังสือสั้นเรื่องหุ่นสานสุขจะดำเนินอย่างไร? อยากให้ทุกคนมาติดตามชมกัน...

พื้นที่โฮงลินไซ บ้านหนองกุ้ง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

หนังสือเรื่อง "Sh(ad)ow"

ประเด็น : “ศิลปะสร้างสุข” กระบวนการทำละครหุ่นเงา ที่รวมศาสตร์ศิลปะทั้ง 3แขนง เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาการแก๊งเด็ก ออทิสติก

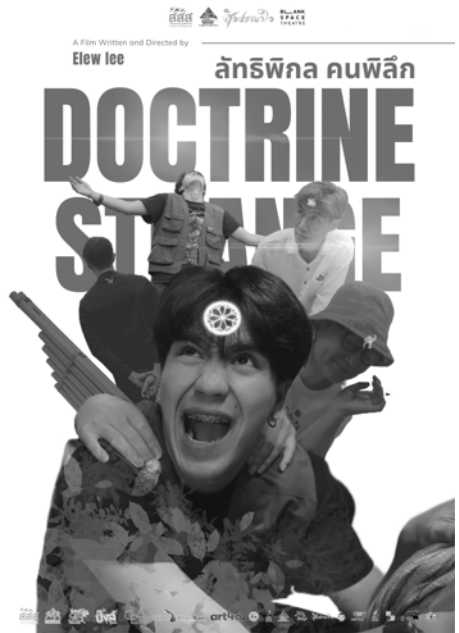
ผู้กำกับภาพยนตร์ : ผศ.พชญ อัครพรหมณ์

Theme : การกล้าที่จะเปิดใจ จะนำมาซึ่งความเข้าใจ

ผศ.พชญ อัครพรหมณ์ ผู้กำกับ บอกว่า หนังสือเรื่อง Sh(ad)ow เป็นการนำเสนอเรื่องราวของแม่เลี้ยงเดี่ยวที่มีลูกชายเป็นออทิสติก ต้องเผชิญกับภาระทั้งเรื่องงานและลูกที่มีพฤติกรรมต่อต้าน เธอจึงควบคุมลูกให้เป็นแบบที่เธอต้องการ จนกระทั่งการแสดงหุ่นเงาได้เกิดขึ้น ณ โฮงลินไซ เธอจึงรู้ความจริงที่ทำให้ชีวิตของเธอและลูกชายเปลี่ยนไปตลอดกาล

“ที่เป็น Sh(ad)ow เพราะคำนี้ทำให้นึกถึงกิจกรรมละครหุ่นเงาที่ใช้เป็นกระบวนการที่ท้าทายน้องๆ ออทิสติกที่ใช้การเล่าเรื่องเป็นท่าทาง แล้วเมื่อเห็นว่าเวลาที่น้องออทิสติกเล่นละครหุ่นเงาอยู่หลังม่าน “เขาสนุกมาก” มันเลยเป็นภาพที่ไม่เคยเห็นมาก่อนด้วยลีลาการเชิดหุ่นที่เหมือนหนังๆ ไป แต่เขาดูสนุกเมื่อได้แสดงออกและเล่าเรื่องผ่านเงาที่เขาสร้างสรรค์ขึ้นมาเอง จึงนำ Sh(ad)ow มาชื่อเป็นหนังสือเรื่องนี้” ผศ.พชญ อัครพรหมณ์ ผู้กำกับ บอก

หนังสือเรื่อง “ลัทธิพิกล คนพิลึก”

ประเด็น : กระบวนการศิลปะเบาใจ กระบวนการทางจิตปัญญา โดยผนวกกับศาสตร์ของศิลปะ คือ ทัศนศิลป์ ดนตรี และการแสดง มาเป็นเครื่องมือในการทำกิจกรรมให้ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้ตนเองอยู่กับปัจจุบันขณะ และเกิดความ “เบาใจ”

ผู้กำกับภาพยนตร์ : พงศธร พุทธโคตร

Theme : ในโลกที่เคร่งเครียด วุ่นวาย หนักหนา การวางใจและผ่อนคลายเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ชีวิตประสบผลสำเร็จ

พงศธร พุทธโคตร ผู้กำกับ บอกว่า หนังสือเรื่อง ลัทธิพิกล คนพิลึก ได้นำเสนอเรื่องราวของหนุ่มนิเทศศาสตร์สุดเคร่งเครียดกับการทำธีสิสนิยมขั้นตีความใหม่ออกมาให้ดีที่สุด เขาต้องไปขอข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญด้านลินไซ แต่กลับได้เข้าร่วมลัทธิประหลาด ที่จะทำให้ชีวิตเขาเปลี่ยนแปลงตลอดไป

“หนังสือเรื่องนี้ต้องการนำเสนอให้มีความสุข ตลกขบขัน มีความท้าทายในการเล่าเรื่องที่แฝงความเป็นแฟนตาซีแบบไซไฟนิดๆ นอกจากคนดูจะมีความสุขแล้วยังได้ทำความรู้จักกับ “โฮงลินไซ” มากขึ้น “รู้ว่าที่มันน่าไปนะ” ทั้งยังเป็นพื้นที่เบาใจ แล้วก็พื้นที่ที่เราสามารถไปรีแลกซ์ผ่อนคลายจากโลกที่มีมันวุ่นวายแบบนี้ได้” พงศธร พุทธโคตร ผู้กำกับ บอก

ติดตามชมหนังสือทั้ง 8 เรื่องนี้ได้ในทีวีสาธารณะและเว็บไซต์ www.artculture4health.com และที่แฟนเพจ www.facebook.com/artculture4h แล้วเจอกัน...

ศิลปะสร้างสุข 9

ดีไซน์ฮีโร่

Design Action Hero : ดีไซน์ดีมีแต่ได้

ใกล้เข้ามาแล้วกับการประกาศผลและมอบรางวัลสุดยอดผลงานจากการประกวดผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมที่จะนำไปสู่ “การเป็นผู้ประกอบการ” หรือ “ปฏิบัติการ” ได้จริง ในโครงการดีไซน์ฮีโร่ Design Action Hero : ดีไซน์ดีมีแต่ได้ โครงการภายใต้ความร่วมมือของแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) กับ art4d ซึ่งได้ดำเนินการต่อเนื่องมาเป็นเวลาหลายปี วัตถุประสงค์สำคัญคือการพัฒนา นักสื่อสารสร้างสรรค์รุ่นใหม่ที่มีศักยภาพ มีความรู้และทักษะในการออกแบบ การสื่อสารสุขภาพ ซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมามีเยาวชนเข้าร่วมโครงการหลายคน เข้าสู่การออกแบบสร้างสรรค์สื่อและมีผลงานเป็นที่ยอมรับมาแล้ว...

ในปีนี้เป็นการแข่งขันประกวดไอเดียและต้นแบบธุรกิจ Startup โดยมีโจทย์ภายใต้สถานการณ์ที่เป็นไปได้ในอนาคต มีการจัดให้พบปะกันระหว่างผู้สร้างนวัตกรรมหรือผลงานสร้างสรรค์ก็บองค์กรต่างๆ ในภาคธุรกิจ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสในการเผยแพร่ผลงานและเปิดโอกาสให้เกิดการลงทุนจากภาคธุรกิจ นำไปสู่การต่อยอดและขยายผลในเชิงธุรกิจ สร้างให้เกิดการประกอบการในรูปแบบของธุรกิจใหม่ๆ ที่มีส่วนช่วยรณรงค์หรือป้องกัน แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และเสริมสร้างค่านิยมที่ดีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพให้กับสังคมในวงกว้างต่อไป

โดยในโครงการได้มีวิทยากร พิธีเลี้ยง ที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญมากมาย อาทิ ดร.ศิริกุล เลากัยกุล CEO บริษัท แบรินด์บ็อกซ์ จำกัด, คุณอรศิริ ประวีตยากร Head of Content บริษัท The 1 App, Central Group, คุณชาคริต จันทร์รุ่งสกุล CEO / Business Innovation & Transformation บริษัท FireOneOne, คุณประธาน ธีระธาดา บรรณาธิการที่ปรึกษา art4d และยังมีวิทยากรมืออาชีพอย่าง คุณธีรชัย ศุภเมธีกุลวัฒน์(โจ) นักออกแบบและซีโอโอเจ้าของแบรนด์ Qualy และคุณวิชชุลดา ปันทรานวงศ์(เอ) เจ้าของแบรนด์ WISHULADA ศิลปินผู้เปลี่ยนเศษขยะในบ้านให้เป็นงานประติมากรรม ด้วยโจทย์ในการ

สร้างสรรค์ผลงาน คือ **1.Creative Playground : พื้นที่สุขภาคนิยม** สังคมที่ผู้คนให้ความสำคัญกับสุขภาพอย่างยิ่งยวด มีความต้องการพื้นที่สาธารณะและสาธารณูปโภคที่รองรับความหลากหลายของคนเมือง คุณภาพอากาศที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ รวมทั้งจิตสำนึกในเรื่องของการเตรียมพร้อมเข้าสู่สังคมคาร์บอนต่ำ และการช่วยกันลดอุณหภูมิลงอันเนื่องมาจาก “ภาวะโลกรวน” (climate change)

2.Thailand’s Soft Power Remake : เวอร์ชันใหม่ของวัฒนธรรมไทย Soft Power คือการสร้างมูลค่าทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ต่างๆ ที่แฝงวัฒนธรรม โดยเฉพาะศิลปะและความบันเทิงไม่ว่าจะเป็น เพลง ภาพยนตร์ ซีรีส์ แอนิเมชัน แฟชั่น อาหาร เกมส์ การท่องเที่ยว อีสปอร์ต เป็นต้น ส่วน remake คือการสร้างเวอร์ชันใหม่ของตัวเองให้ดีกว่าเดิม โดยไม่ยึดติดกับกรอบความคิดหรือความสำเร็จในอดีต ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ปฏิเสธสิ่งที่ทำให้เราเป็นเราในปัจจุบัน

3.Technotopia : เมืองแห่งเทคโนโลยี ปัจจัยหลักที่เป็นตัวผลักดันให้เกิดฉากทัศน์นี้คือ การพัฒนาของระบบอัตโนมัติทั้งหลาย ตลอดจน เทคโนโลยีและไลฟ์สไตล์ยุคใหม่ ไม่ว่าจะเป็น Metaverse, NFT, AI, IoT (Internet of Things) หรือ Cryptocurrency ซึ่งก่อให้เกิดวัฒนธรรมใหม่ที่มีเทคโนโลยีเป็นฐานรองรับ การใส่ความคิดสร้างสรรค์ที่สามารถประยุกต์ให้เหมาะสมกับรูปแบบไลฟ์สไตล์ในอนาคตจึงเป็นความท้าทายอย่างยิ่ง และ**4.Green SME- Design for community : ธุรกิจรักษ์โลก โมเดลธุรกิจรักษ์โลก** สำหรับองค์กรขนาดเล็กและกลาง เกิดขึ้นจากปัญหาสิ่งแวดล้อม ภาวะและปัญหา climate change ทำให้พฤติกรรมผู้บริโภคยุคใหม่หันมาสนใจ เลือกใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ การประหยัดพลังงาน พลังงานสะอาด การเพิ่มพื้นที่สีเขียว การนำวัสดุกลับมาใช้ซ้ำ refill store เป็นต้น

และไม่นานมานี้เยาวชนที่ผ่านเข้าร่วมโครงการได้เสนอผลงานที่ได้พัฒนาขึ้นมาต่อหน้าวิทยากร, พี่เลี้ยง, ที่ปรึกษา, ผู้เชี่ยวชาญ ผู้แทนองค์กรผู้ประกอบการธุรกิจ และนักลงทุน ก่อนจะมีการคัดเลือกตัดสินหาสุดยอดผลงาน โดยสุดยอดผลงานนี้จะได้รับรางวัลถ้วยพระราชทานสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีไปครองด้วย ซึ่งผลงานที่ผ่าน

เข้ารอบในประเด็น **Creative Playground : พื้นที่สุขภาคนิยม** นั้นประกอบไปด้วย **1.ทีมใต้โต๊ะตราฟ :** ผลงานชื่อ **สุข(ขา)อยู่หนใด** โดยผลงานนี้ต้องการนำเสนอว่า “หากเรามองปัญหาการปัสสาวะในที่สาธารณะในมิติเชิงโครงสร้างจะพบว่าไม่ได้มีสาเหตุหลักจากความมั่งงายและไร้ระเบียบวินัยเพียงอย่างเดียวแต่เกิดจากการจัดสรรห้องน้ำ สาธารณะที่ไม่เพียงพอ และถูกผลักดันให้เป็นภาระของประชาชนที่จำเป็นต้องพึ่งพาบริหารห้องน้ำสาธารณะของเอกชน ตามห้างสรรพสินค้า หรือปั๊มน้ำมัน ทำให้ประชาชนส่วนหนึ่งเลือกที่จะทำการปัสสาวะในพื้นที่สาธารณะและก่อให้เกิดมลภาวะทางกลิ่นและอาจนำมาสู่โรคติดต่อได้อีกทั้งยังก่อให้เกิดความขัดแย้งในสังคมอีกด้วย ใต้โต๊ะตราฟจึงอยากทดลองการออกแบบพื้นที่ สุขา ที่จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าว” ทีมใต้โต๊ะตราฟไม่ได้ออกแบบสิ่งประดิษฐ์ เพียงอย่างเดียว แต่ได้ออกแบบกระบวนการด้วย เพื่อให้สิ่งประดิษฐ์ที่ทำนั้นยั่งยืนด้วย

2.ทีม Domestic+City Unit : ผลงานชื่อ **URBAN BARBARIAN** ที่ให้ความสำคัญกับ **Void** หรือ พื้นที่ว่างพื้นที่ที่รกร้างมากมายในเมือง เพื่อเป็นการรักษาพื้นที่ว่างในเมือง หรือ urban void ให้อยู่คู่ไปกับการเติบโตของเมืองงานออกแบบจึงมีหน้าที่เพื่อตอบรับและส่งเสริมกิจกรรมที่สอดคล้องและปรับเปลี่ยนไปตามโจทย์ของเจ้าของกลุ่มนักลงทุน (owner) ไปจนถึงด้านงานวิจัยและวิชาการ เป็นการออกแบบที่ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง พร้อมทั้งสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนโดยรอบ Domestic City Unit จึงจะทำหน้าที่เป็นเหมือนผู้จัดการโครงการรับหน้าที่เป็นทั้งผู้ออกแบบและเป็นตัวกลางเชื่อมโยงฝั่งเจ้าของพื้นที่ไปยังนักออกแบบรุ่นใหม่ที่ตอบโจทย์กับโครงการ อาทิ การจัดออกมาในรูปแบบนิทรรศการ โดยจะเป็นผู้ออกแบบพื้นที่และติดต่อหา Uprising Designer มาร่วมแสดงผลงาน รวมถึงนักดนตรีในการแสดงเปิดงาน ไปจนสามารถเป็นตัวการประสานกับทีม Event Organizer เพื่อดูแลพื้นที่ในระยะยาวต่อไป เพื่อทำงานร่วมกันในอนาคตอย่างยิ่ง

ทีมใต้โต๊ะตราฟ

Domestic+City Unit

3. ทีม Hatyai connext เป็นการค้นหา Identity ด้วยการ Identify ปลุกคนหาดีใหญ่ให้ตื่นมารู้จักพื้นที่ของตัวเอง ผ่านการเดินทางสำรวจเมืองเพื่อสร้างพื้นที่สุขภาพนิยม ด้วยกิจกรรม “เดินเมือง ส่องย่าน นะย่านทอง” ผ่านเรื่องราวอาหารและเกษตรที่ซ่อนอยู่ในย่านเส้นทางประวัติศาสตร์ ความเชื่อ และวิถีชีวิตที่ซ่อนอยู่ในชุมชนเล็กๆ ที่ถูกเรียกว่า **ชุมชนแสงศรี** ออवलไปด้วยกลิ่นอายความเก่า ได้แก่ วัด ร้าน อาหาร ช่างฝีมือ ฯลฯ พร้อมเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางวัฒนธรรมโดยตรงจากนักเล่าเรื่องตัวจริงในชุมชน อีกทั้งยังมีส่วนช่วย ในการกระตุ้นเศรษฐกิจของผู้ประกอบการในพื้นที่ ผ่านการสร้างการรับรู้ผ่านทางโลกออนไลน์ด้วย

ส่วนผลงานที่ผ่านเข้ารอบในประเด็น **Green SME-Design for community : ธุรกิจรักษ์โลก** นั้นประกอบไปด้วย **1.ทีม GLISTEN** ด้วยการออกแบบ Lifestyle สร้างสรรค์ไม่ซ้ำใครด้วยวัสดุเหลือใช้จากอุตสาหกรรมยานยนต์นำมาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ CRAFT ที่โดดเด่นด้าน Material Experimental Design และใส่ใจในปัญหาสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังมีแนวคิดการออกแบบที่ใช้หลักของ Circular Economy ในการพัฒนาชิ้นงานและผลิตภัณฑ์ เห็นคุณค่าของวัสดุเหลือใช้ส่วนเกินมาแปรรูปเป็นสินค้าที่ตอบโจทย์กับ Lifestyle ของผู้คนในปัจจุบันให้มีคุณค่า ทันสมัย นำใช้งาน มีความสวยงามทั้งด้านการออกแบบและด้านสิ่งแวดล้อม ผลิตภัณฑ์ของ GLISTEN ไม่ว่าจะเป็นกระเป๋า มีการผสมผสานงานฝีมือและหัตถกรรมไทยที่ผสมผสานวัสดุอันเป็น Signature ของแบรนด์กับการออกแบบที่ผสมผสานงานหัตถศิลป์ไทยเข้ากับผลิตภัณฑ์รักษ์โลกที่มีตลาดขายน่ารัก ทั้งนี้เพราะ *“ปัญหาขยะพลาสติกเติบโตขึ้นในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา และแย่ลงไปอีกเนื่องจากพลาสติกเพียง 1 ใน 4 เท่านั้นที่ถูกรีไซเคิล เราต้องการนำวัสดุเหล่านี้กลับมาใช้ใหม่เพื่อให้ได้คุณภาพที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”*

2.ทีม Earthrise (bio-case) ได้นำเสนอ Project ด้วยผลิตภัณฑ์ RICE STRAW PLASTIC ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ช่วยลดการเผาฟางข้าว ช่วยเพิ่มรายได้ให้ชาวนา ช่วยลดการใช้พลาสติก *“สร้างโลกให้น่าอยู่ขึ้นด้วยการส่งมอบ ผลิตภัณฑ์ที่ย่อยสลายได้ทางชีวภาพอย่างยั่งยืน โดยการนำเอาฟางข้าว มาทำผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่างๆ”* Earthrise (bio-case) มุ่งเน้นที่จะผลิตพลาสติกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจากฟางข้าวในนาข้าวประเทศไทย โดยนำฟางข้าวมาผสมกับวัตถุดิบธรรมชาติอย่างดินและน้ำตาล เพื่อผลิตวัสดุคล้ายพลาสติกที่สามารถใช้งานได้หลากหลาย แต่จากได้ใช้ดิน น้ำตาล และลิกนิน ทำให้ไม่สามารขึ้นรูปเป็นพลาสติกที่ย่อยสลายได้ ดังนั้น ด้วยความรู้ที่มีอย่างจำกัดทางจึงนำมาผสมกับ PPP (Polypropylene) เพื่อขึ้นรูปพลาสติกที่ทนทานต่อการใช้งาน *“เราทำการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงกระบวนการในการผลิต วิธีที่เป็นไปได้มากที่สุดคือการบดฟางข้าวที่แห้งแล้วผสมกับโพลีเมอร์ที่ย่อยสลายได้ทางชีวภาพ เช่น แป้ง PBAT หรือ PLA จากนั้นผสมน้ำให้เข้ากันแล้วขึ้นรูปด้วยเครื่องแม่พิมพ์แล้วอบในเตาอบที่อุณหภูมิต่ำ วัสดุที่ผลิตออกมาฝังบกลบดิน 2 ปีขึ้นไปจะสามารถเริ่มย่อยสลายตามเวลา”*

ต่อมาเป็นผลงานในประเด็น **Thailand's Soft Power Remake : เวอร์ชันใหม่ของวัฒนธรรมไทย** ประกอบไปด้วย **1.ทีม Gastrofilm** เป็นทีมที่ทำงานผ่านการเล่าเรื่องราว กับความรักใน อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม ชอบทำงานเล่าเรื่องราวในลักษณะเดียวกัน เป้าหมายของ Gastrofilm คือการดึงเอาความทุ่มเทและความตั้งใจเหล่านั้น มาจากเบื้องหลังของครัวและบาร์ โดยการถ่ายทำในสถานที่แรก ทีม Gastrofilm ได้เข้าไปถ่ายทำรายการนั้นคือ ร้านโพทง Potong ซึ่งเป็นร้านอาหารของเชฟแพมที่ได้รับรางวัล Michelin และรางวัล New Restaurant of The Year จาก Michelin เป็นการถ่ายทำที่ถ่ายทอดเรื่องราวอาหารในรูปแบบของ Chef's Table ซึ่งการถ่ายทำรายการเริ่มต้นอยู่ในกรุงเทพฯ ที่ย่านทรงวาด ก่อนจะขยายเป็นวงกว้างไปยังสถานที่อื่นๆ

Hatyai connext

GLISTEN

12 ศิลป์สร้างสุข

Gastrofilm

2. ทีม Gacha Thani (ภาษาธานี) ทีมที่ต้องการเป็นสื่อกลางให้คนมาเที่ยวจังหวัดต่างๆ โดยจุดเริ่มต้นจะเป็นจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้วยการจัดกิจกรรมพิชิตสุราษฎร์ ให้ผู้คนได้รับความรู้ ความสนุก และประสบการณ์ท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ทำความคิดสร้างสรรค์ผสมผสานกับเทคโนโลยี สร้างความสนใจให้แก่นักท่องเที่ยว และสร้างเศรษฐกิจสร้างรายได้ให้แก่คนสุราษฎร์ธานี เช่น ภาษาปอง ของที่ระลึกและมาสคอตประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี, Application Gacha Thani ให้การท่องเที่ยวเป็นเรื่องสนุกและได้ความรู้ยิ่งขึ้นโดยให้ผู้ใช้งานไปออกเดินทาง เพื่อพิชิตสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ และให้ข้อมูลสถานที่และกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดย “ภาษาปอง” สร้างมาจากมาสคอตประจำจังหวัด ผสมผสานความทรงจำ ความภูมิใจของคนในจังหวัด อย่างเช่น ไข่เค็ม มะพร้าว เกาะพะงัน ซึ่งเป็นสินค้า Gi หอยนางรม ปูทะเล เงาะโรงเรียน และดอกบัวผุด ซึ่งเป็นดอกไม้ซึ่งเป็นดอกไม้ประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี นำมาย่อส่วนเป็นคาแรกเตอร์ที่ออกแบบเป็นน้องเปิดไข่เค็มมาเล่าเรื่องราวผ่านรูปแบบของที่ระลึกให้ทุกคนได้รู้จักสุราษฎร์ธานีมากขึ้น

และสุดท้ายทีม F Profect ทีมที่เรียนทางด้านกรออกแบบเสื้อผ้าและกราฟฟิก และเพื่อนในทีมมีความชอบ และถนัดเรื่องเฟอร์นิเจอร์ เลยนำเอาความชอบของสมาชิกในกลุ่มมาทำงานออกมาในรูปแบบ Project ที่มีารรวมกันของ Furniture และ Fashion “เฟอร์นิเจอร์ที่มี function ในการเก็บของ และมี Design ที่แปลกใหม่ด้วยการนำเสื้อผ้าเข้ามาเป็นส่วนประกอบ” และมีความเป็น Handmade อยู่ในตัวทั้งยังผสมผสานความเป็น Fashion และเทคนิคต่างๆ เช่น การจับผ้าให้เกิดเป็นรูปทรง การสาน การถัก เข้าไปในทุกตัวของเฟอร์นิเจอร์ สิ่งที่แตกต่างกันจากผลิตภัณฑ์ทั่วไปที่จะผลิต คือ Craftmanship ซึ่งไม่สามารถ Copy ขึ้นตอนหรือกระบวนการในการทำทั้งหมดได้ ผลิตภัณฑ์ของเราแตกต่างจากการผลิตผ่านโรงงานที่ผลิตจำนวนมาก เพราะเมื่อผลิตแล้วจะเกิดเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีเพียงตัวเดียวในโลก กำหนดเองได้ตามความต้องการ และเรื่องราวของลูกค้า

ซึ่ง 8 ผลงานของเยาวชนที่ผ่านเข้ามามีความน่าสนใจ และแตกต่างกันไป ซึ่งผลงานชิ้นไหนนั้นจะได้รับถ้วยพระราชทานฯ ไปได้นั้นมาลุ้นผลพร้อมกันได้ใน **เทศกาลอีสานสร้างสรรค์ 2566 | ISANCF2023** ในวันที่ 8 เมษายน 2566 ณ พิพิธภัณฑสถานารักษ์ จ.ขอนแก่น มาลุ้นไปพร้อมๆ กันได้เลย

เกณฑ์ในการพิจารณามีดังนี้

1. กระบวนการคิดเชิงออกแบบ : Design Thinking ผลงานนั้นต้องทำให้มองเห็นวิธีการใหม่ๆ ในการแก้ไขปัญหาสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ตลอดจนสร้างนวัตกรรมตอบโจทย์ผู้บริโภคได้ ช่วยมองปัญหาตลอดจนโจทย์ของการทำงานต่างๆ ได้รอบทิศ และรอบคอบขึ้นและฝึกให้มึการคิดอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอน และมีลำดับการบริหารจัดการที่ดีไม่ว่าจะนำไปใช้กับการปฏิบัติงาน

2. การพัฒนาความคิดเชิงนวัตกรรม : Innovative Thinking ผลงานนั้นต้องมีความคิดเชิงนวัตกรรมเป็นอีกความจำเป็นหนึ่งให้ผู้ประกอบการหรือนักสร้างสรรค์จำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อเตรียมพร้อมในการพัฒนาองค์กรเติบโต และสร้างมูลค่าทางธุรกิจของบริษัทให้เติบโต เป็นอีกความจำเป็นหนึ่งที่ช่วยองค์กรเติบโต และสร้างมูลค่าทางธุรกิจของบริษัทให้เติบโตด้วย

3. การสื่อสาร : Communication ผลงานนั้นต้องมีการสื่อสารเป็นกระบวนการสำคัญที่มีความเกี่ยวข้องไปถึงบุคคลอื่นตลอดจนถึงสังคมวงกว้าง การสื่อสารที่ดีจะช่วยพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจและบรรลุจุดประสงค์ของโครงการ การขับเคลื่อนธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการการสื่อสารให้ตีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

4. Business Model Canvas (BMC) ผลงานนั้นต้องอธิบายองค์ประกอบของธุรกิจซึ่งมี 9 ส่วน ในแบบที่เรียบง่าย เพื่อให้ทั้งภายในและภายนอกองค์กรสามารถสื่อถึงสิ่งเดียวกันได้อย่างตรงประเด็น เข้าใจง่าย และ นำไปใช้งานได้ทันที นอกจากนี้จะทำให้การสื่อสารชัดเจนแล้ว จุดเด่นของ BMC คือ ทำให้เจ้าของกิจการและผู้บริหารสามารถเห็นภาพรวมของบริษัทเพื่อจะปรับจุดอ่อนหรือเสริมจุดแข็งรวมไปถึงการปรับกลยุทธ์ของบริษัทได้ง่ายและรวดเร็วอีกด้วย

Gacha Thani

F Profect

ละครชาตรี

การแสดงเก่าแก่ของไทยที่กำลังสาบสูญ

ย่านนางเลิ้ง เป็นย่านของศิลปะการแสดงที่มีชื่อเสียงมานับแต่สมัยรัชกาลที่ 5 โดยเฉพาะบริเวณ “ตรอกละคร” ที่ถนนหลานหลวง และอยู่ติดกับวัดแคนางเลิ้งที่มีทั้งการแสดงโขนละคร หนังตะลุง ลิเก และดนตรีปี่พาทย์

ละครชาตรีเป็นหนึ่งในศิลปะการแสดงที่ได้รับความนิยมซึ่งมีพัฒนาการมาจากโนราห์ของชาวใต้โดยประยุกต์เข้ากับละครใน รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ชาวใต้ได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่บนเกาะรัตนโกสินทร์ ณ บริเวณบ้านสนามควาย (ย่านนางเลิ้งในปัจจุบัน) มีการโปรดเกล้าให้เป็น “ไพร่หลวงเกณฑ์บุญ” ที่ฝึกเป็นช่างปูนช่างศิลาหลวง ชาวใต้กลุ่มนี้ได้มีการนำเอาศิลปะการแสดงของตน ประเภทโขน ละครชาตรี หนังตะลุง ลิเก และดนตรีปี่พาทย์เข้ามาจนกลายเป็นเอกลักษณ์และสร้างชื่อเสียงต่อกันมานาน เริ่มแรกเดิมทีชาวกรุงในขณะนั้นไม่เข้าใจว่า “โนราห์” คืออะไร เนื่องจากเป็นการแสดงในภาคพื้นวัฒนธรรมของชาวใต้ ทั้งภาษาท่าทางที่ดูแปลกไป จึงมีการดัดแปลงเอาโนราห์กับละครในเข้าด้วยกัน อีกทั้งละครชาตรีเดิมทีเป็นละครที่มีแต่ผู้ชายแสดงทั้งหมด ดังนั้นเครื่องแต่งกายจึงไม่มีการสวมใส่เสื้อ แต่ในช่วงหลังเริ่มประยุกต์ใช้ผู้หญิงเข้ามารำเยอะขึ้น ลักษณะการแต่งกายจึงปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม ปัจจุบันยังสืบสานคงอยู่คู่กับย่านนี้โดยคณะครูพูน เรื่องนนท์ และลูกหลาน

ละครชาตรีและละครในมีข้อแตกต่างกัน เช่น การใช้จังหวะการร้องโดยเฉพาะตัว การร้องจะปรับจากการร้องโนราห์เป็นการร้องสำเนียงภาคกลาง ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงจะใช้เป็นวงปี่พาทย์ โดยมีเครื่องดนตรีทั้งหมด 5 ชิ้น ได้แก่ ปี่ โทน กลองตุ๊ก ฉิ่ง และกรับ

สมัยรัชกาลที่ 6 ได้มีผู้คือนำเอาละครชาตรีกับละครนอกมาผสมผสานกัน โดยเรียกว่า “ละครชาตรีเข้าเครื่อง” มีครูถัญญา ทิพโยส ผู้สืบเชื้อสายมาจากคณะครูพูน เรื่องนนท์ ซึ่งเป็นหนึ่งในทายาทที่สืบต่อศิลปะละครชาตรีในปัจจุบัน

การแต่งกายของนักแสดงจะแตกต่างจากเครื่องแต่งกายของนักแสดงโนราห์ตรงที่จะไม่มีการร้อยลูกปัด แต่จะเป็นการปักเลื่อม และสวมเสื้อแขนสั้น การแต่งกายในสมัยปัจจุบันมักนิยมแต่งเครื่องละครสวยงาม เรียกตามภาษาชาวบ้านว่า “เข้าเครื่องหรือยื่นเครื่อง” มักเล่นนิทานพื้นบ้าน คนที่ทำการแสดงจะทั้งรำและร้องเล่าเรื่องไปพร้อมกัน

เดิมนั้นละครชาตรีไม่มีฉากประกอบ ยกเว้นให้มีเสาไม้ปักลงกลางโรงแล้วนำผ้าสีแดงพันไว้เพียง 1 ต้น มีชื่อเรียกว่า เสามหาชัย เพื่อเป็นการอันเชิญพระวิษณุกรรมมาสถิต ซึ่งคติความเชื่อเรื่องการอันเชิญพระวิษณุกรรมมาสถิต ณ เสามหาชัย มีคำอธิบายว่า “พระเทพสิงหกรกับแม่ศรีคงคาเป็นสามีภรรยา และมีความสามารถในการแสดงละครชาตรีมาก แม้กระทั่งนางฟ้าก็ชวนกันมาดู จนลืมขึ้นไปเฝ้าพระอิศวร ทำให้พระอิศวรกริ้ว ตรัสว่า จะจัดละครโรงใหญ่ขึ้นแสดงประชัน และจะทำลายการแสดงของพระเทพสิงหกร พระวิสุกรรมจึงทูลเตือนพระอิศวรว่า พระองค์เป็นใหญ่ในโลก ไม่สมควรจะไปทั้บถมนผู้น้อย แต่พระอิศวรไม่ยอมรับฟัง พระวิสุกรรมจึงแจ้งแก่พระเทพสิงหกร และแม่ศรีคงคาว่า ถ้าจะจัดแสดงละครชาตรีขึ้นเมื่อใด พระองค์จะเสด็จมาประทับป้องกันภัยอันตราย” (มูลนิธิโครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ, 2554) ดังนั้นเสามหาชัยจึงเป็นที่สถิตของพระวิษณุกรรม พระองค์จะเสด็จมาประทับเพื่อปิดเป่าภัยอันตรายทั้งปวงตลอดการแสดงละครชาตรีนั่นเอง...

ล่าสุดในงาน SENSE OF NANG LOENG - Bangkok Design Week 2023 ที่ผ่านมาได้มีการแสดงโชว์ Sartorial - เข้าเครื่องชาติรี มีครูกัญญา ทิพโยสถ ครูนางรำชาติรีแบบดั้งเดิมท่านสุดท้ายซึ่งเป็นต้นตระกูลผู้นำละครชาติรีดัดแปลงจากการรำโนราห์มาพัฒนาการรำในกรุงเทพฯ จนเป็นที่นิยมและมีการนำไปแสดงในงานสมโภชน์ต่างๆ และในประเทศเพื่อนบ้าน แต่เมื่อรูปแบบความบันเทิงในสังคมไทยเปลี่ยนไปตามกาลเวลาพื้นที่ในการแสดงออกซึ่งศาสตร์และวัฒนธรรมไทยที่ลดน้อยลงจนเหลือแต่เพียงการจ้ำรำวงสรวลจึงทำให้วัฒนธรรมที่หาชมได้ยากนี้กำลังถูกลบเลือนไป (Sartorial หมายถึงการตัดชุดสูทที่ให้พอดีกับตัวผู้ใช้ เช่นเดียวกับการสวมใส่ที่พอดีกัน ครูผู้สอนการรำจึงจำเป็นต้องสอนให้ศิษย์มีท่าทางถูกต้องทุกกระบวนเสมือนการสวมเสื้อผ้าที่ได้ขนาด ไม่ใหญ่ ไม่เล็ก ไม่สั้น ไม่ยาวเกินไป งานศิลปะฉาก Satorial เป็นการสะท้อนภาพของชุมชนนางเลิ้งที่แม้จะเป็นชุมชนที่ไม่ร่ำรวยแต่กลับอุดมและเป็นสถานที่ที่ดำรงชีพไปด้วยศิลปะวัฒนธรรมของชาติ) ในงานนอกจากจะมีการแนะนำเกี่ยวกับละครชาติรีแล้วยังมีการสอนภาษากายง่าย ๆ ด้วยท่าชาติรี ให้ได้ชมด้วยอาทิ

การแนะนำตัว “ฉั้น ซื่อ”

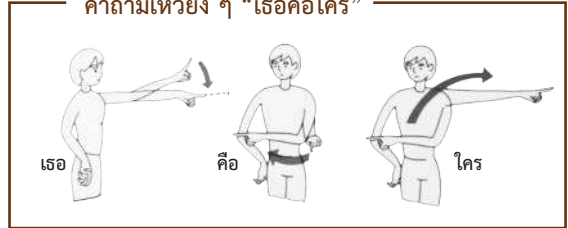
การแนะนำตัว “ฉั้นมาจาก”

การแสดงอาการ “ฉั้นทิว”

คำถามเหยียง ๆ “เธอคือใคร”

นี่เป็นเพียงภาษากายง่ายๆ เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นที่มีการสอนให้ผู้ที่สนใจได้เรียนรู้ไปพร้อมๆ กับการชมละครชาติรี เพื่อให้ผู้ที่เข้าชมได้มีส่วนร่วมและเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน เป็นการสืบสานสืบทอดศิลปะการแสดง “ละครชาติรี” ให้คงอยู่คู่คนไทยสืบไป สนใจสนับสนุนและเรียนรู้ “ละครชาติรี” สามารถติดต่อได้ที่ แฟนเพจ : อีเล็ง หรือแฟนเพจ : แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. ได้เลย..

ปลาล้มห่อใบตอง

อาหารอร่อยที่ต้องลอง

ผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคม อ.สหพันธ์ จ.กาฬสินธุ์

หากพูดถึงอาหารอีสานแบบๆ ที่ใครๆ ก็ชอบกิน เป็นอาหารที่สามารถทำได้ง่าย กินก็ครั้งก็ติดใจทุกครั้ง อาหารนั้นแปรรูปมาจากปลา ซึ่งเป็นกรรมวิธีที่สามารถทำให้ปลาอยู่ได้นานขึ้น อย่าง “ปลาล้ม หรือ ส้มปลา” นั่นเอง

ที่อำเภอสหพันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีเขื่อนลำปาว เป็นเขื่อนดินขนาดใหญ่ซึ่งมีปลาจำนวนมาก เป็นอยู่ช้ำวุ่นน้ำของชาวบ้านที่อาศัยอยู่รอบๆ เขื่อนเลยก็ว่าได้ การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากปลาจึงเป็นหนึ่งในอาชีพที่นิยมทำกัน และ “ปลาล้ม” หรือ “ส้มปลา” ก็เป็นผลิตภัณฑ์ขึ้นชื่อและเพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้กับชุมชน บริษัท สหพันธ์ จูราสลิก แอนด์ ทราเวล จำกัด นำโดยคุณชมพิศ ปิ่นเมือง ได้ยกระดับ “ปลาล้ม

หรือ ส้มปลา” ให้เป็นหนึ่งในวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคมของที่นี่เพื่อเพิ่มการเข้าถึงและเพิ่มรายได้ให้กับการทำปลาล้มนี้...

ซึ่งจุดเด่นของปลาล้มห่อใบตอง คือ มีรสชาติกลมกล่อมใครได้ลองแล้วจะติดใจ เพราะปลาเป็นปลาที่มาจากแหล่งน้ำธรรมชาติในเขื่อนลำปาว วัสดุใบที่นำมาใช้หาได้จากธรรมชาติ อาทิ ใบตอง โดยวัตถุดิบของการทำปลาล้มห่อใบตองของที่นี่ประกอบด้วย ปลาน้ำจืดประเภทปลาตะเพียน, เกลือทะเล, กระเทียม, ข้าวเหนียวนึ่งสุกใหม่ ๆ และน้ำตาลทรายขาว นำมาคลุกเคล้าให้เข้ากัน

การผลิตปลาล้ม ถือว่าเป็นภูมิปัญญาไทย ซึ่งจะไม่สูญตายตัว มักทำกันตามคำบอกเล่าหลายต่อหลายชั่วคน ดังนั้น

ปลาล้มจากแหล่งต่างๆ อาจมีส่วนประกอบที่แตกต่างกันไป และการนำปลาลดที่ชำแหละแล้วไปหมักเกลือทิ้งไว้ 5 - 6 ชั่วโมง จะทำให้ปลามีเนื้อแน่นรสชาติอร่อย

ใครที่สนใจอยากเรียนรู้วิธีการทำปลาล้มห่อใบตอง หรืออุดหนุนปลาล้มของกลุ่มแปรรูปปลาเป็นสินค้าเพื่อการท่องเที่ยววิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคม สหพันธ์ จ.กาฬสินธุ์ (SE กาฬสินธุ์) โดยบริษัท สหพันธ์ จูราสลิก แอนด์ ทราเวล จำกัด ที่สนับสนุนการทำงานวิสาหกิจชุมชน จากแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สูตรเด็ด ต้นตำรับในตำนาน ทำจากปลาเขื่อนลำปาว สะอาด ปลอดภัย รสชาติอร่อย สามารถดูรายละเอียดและสอบถามได้ที่ **แฟนเพจ : สหพันธ์ จูราสลิก & ทราเวล** ได้เลย รับรองคุ้มค่า อร่อยจนต้องขอเพิ่มกันเลยทีเดียว วิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคม สหพันธ์ จ.กาฬสินธุ์

“น้ำพริกปลานิลเค็ม” วิสาหกิจชุมชนเมื่อสังคม อำเภอสนธิ์สังข์ จังหวัดกาฬสินธุ์

“กินข้าวกับน้ำพริกสิจ๊ะ จะได้สะได้สวย”

น้ำพริกปลานิลเค็ม อีกหนึ่งวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคม อำเภอสนธิ์สังข์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่นำเนื้อปลานิลเค็มมาปรุงอย่างสุดนิว ลงตัวสุดๆ กับเครื่องสมุนไพร ผ่านการคั่วให้หอมจนสุก พร้อมเสิร์ฟความอร่อยถึงบ้านแล้ววันนี้...

ที่ริมเขื่อนลำปาว พาหาแนวกินแซบๆ ที่ชาวบ้านในชุมชนรอบเขื่อนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเลี้ยงปลานิลในกระชังส่งออกทั้งขายสดและแบบแปรรูป ซึ่งหนึ่งในสินค้าแปรรูปสุดฮิตย่านนี้ที่มีมอเตอร์ลั่นมือผลิตกันแทบไม่ทันนั่นคือ น้ำพริกจากปลานิล

น้ำพริกปลานิลเค็ม จากกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปปลาแม่บ้านท่าเรือภูสิงห์ ต.ภูสิงห์ อ.สนธิ์สังข์ จ.กาฬสินธุ์ มีไอเดียให้นำปลานิลเค็ม หรือปลาร้าปลานิล มาต่อ ยอดให้เกิดมูลค่า จากวัตถุดิบท้องถิ่นที่คัดสรรมาปรุงสุกอย่างมีคุณภาพ ทั้งเลือกปลานิลขนาดพอเหมาะ นำมาผ่านระยะเวลาการหมักจนได้ที่ แล้วนำเฉพาะเนื้อมาสับให้ละเอียด ผสมผสาน ความจัดจ้านสัญชาติไทย

ด้วยพริกชี้ฟ้า และพริกชี้หนูแห้ง เพิ่มกระเทียมและหอมเจียวให้ความหอมชวนรับประทาน ตัดรสชาติให้นัวละมุนลิ้นด้วยน้ำตาลปีบ น้ำตาลทราย และน้ำมะขามเปียก คั่วกับไฟกลางให้สุกหอมอีกสักนิด พร้อมเสิร์ฟให้ทุกท่านได้รับประทาน

ซื้อเป็นของฝากก็ได้ ซื้อเก็บไว้ทานเองก็อร่อย ราคาเพียงกระปุกละ 45 บาท (ปริมาณ 30 กรัม)

อยากสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคมอำเภอสนธิ์สังข์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ของบริษัทสหัสขันธ์ จูราสติก & ทราเวล จำกัด ภายใต้การสนับสนุนจากแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ fanpage สหัสขันธ์ จูราสติก & ทราเวล หรือติดต่อผ่านทางโทรศัพท์ 081-054-5359 หรือ 096-995-0967

มาเที่ยวเขื่อนลำปาวอย่าลืมมาอุดหนุนของแซบๆ แดนอีสาน “น้ำพริกปลานิลเค็ม” ของอร่อยที่จะปฏิเสธไม่ได้ ต้องบอกต่อเท่านั้น เต๋อพี่น้อง...

ศิลปะสร้างสุข

วัฒนธรรมสานใจ ภูมิปัญญาไทยยั่งยืน

ศิลปะสร้างสุข วัฒนธรรมสานสายใย ภูมิปัญญาไทยยั่งยืน ฉบับนี้จะพาไปรู้จักกับกระบวนการการพัฒนาพื้นที่สร้างสรรค์ เพื่อการพัฒนาสุขภาวะ ภายใต้มิติศิลปวัฒนธรรมชุมชน ในโครงการสินไซ ทุนวัฒนธรรมสู่การสร้างสุขภาวะต่อสาธารณชน ในวงกว้าง จังหวัดขอนแก่น ภายใต้การทำงานของแผนงาน สื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส.

ซึ่งกระบวนการการพัฒนาพื้นที่สร้างสรรค์ เพื่อการพัฒนา สุขภาวะ ภายใต้มิติศิลปวัฒนธรรมในโครงการสินไซ ทุนวัฒนธรรม สู่การสร้างสุขภาวะต่อสาธารณชนในวงกว้าง จังหวัดขอนแก่น นี้เน้นใช้มรดกภูมิปัญญา เป็นฐานเพื่อจัดการเรียนรู้โดยเชื่อมโยง ธรรมชาติ วัฒนธรรมและศิลปะ สอดคล้องกับวิถีวัฒนธรรมของ

ผู้เรียนรู้ ช่วยให้คนพิการและบุคคลออทิสซึมรวมถึงกลุ่มเป้าหมาย อื่นๆ เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเป็นองค์รวมและมีความลึกซึ้งยิ่งขึ้น เพื่อการพัฒนาพื้นที่ในชุมชนให้เป็นพื้นที่เรียนรู้สุขภาวะ ด้วย แนวคิดการทำงานที่มุ่งเน้นคุณค่าภายในและการรู้จักตนเองนำไปสู่การเชื่อมโยงความสัมพันธ์กันฉันท์เพื่อนมนุษย์บนพื้นฐาน แห่งวัฒนธรรมพื้นที่ที่มีพื้นที่ร่วมกัน

เกิดเป็นการสื่อสารความรู้ความเข้าใจ ด้านศิลปะภาวนา กับการพัฒนาสุขภาวะ ร่วมกับกลุ่มเป้าหมาย ผ่านกิจกรรมต่างๆ อาทิ ศิลปะบำบัด สนทนาสนทนา (Dialogue) กิจกรรมเล่าเรื่อง ผ่านภาพ ท่ามกลางธรรมชาติ และเสียงดนตรี เรียกได้ว่าเป็น การ ผสานศิลปะ - เข้าใจผู้อื่น - รู้จักตนเอง นั่นเอง

ต่อมาจะพาไปชื่นชมความสามารถของเด็กและเยาวชน ที่ทำงานชุมชนจนสามารถทำให้ชุมชนได้เข้าร่วมกิจกรรมใหญ่ๆ ได้อย่างเทศกาลงานออกแบบกรุงเทพฯ Bangkok Design Week 2023 “urban‘NICE’zation เมือง - มิตร - ดี” โดย เทศกาลงานออกแบบกรุงเทพฯ หรือ Bangkok Design Week (BKGDW) มุ่งนำเสนองานออกแบบและงานสร้างสรรค์ ที่สะท้อน

ความคิดและความเป็นไปได้ใหม่ๆ ของกรุงเทพมหานครต่อ สถานการณ์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ผ่านงานสร้างสรรค์ตั้งแต่ ระดับของงานทดลองไปจนถึงผลงานที่ส่งผลด้านธุรกิจและเพื่อ สังคม โดยในปี 2566 นี้เกิดขึ้นภายใต้ธีม “urban‘NICE’za- tion เมือง-มิตร-ดี”

BANGKOK DESIGN WEEK 2023

“URBAN'NICE'ZATION เมือง - มิตร - ดี

งานนี้จึงเป็นพื้นที่สำหรับนักสร้างสรรค์จากสาขาต่างๆ ในการนำเสนอแนวคิดที่มีเป้าหมายในการ “ทำเมืองให้ดีขึ้น” เพื่อสร้างแรงบันดาลใจและกระตุ้นให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันพัฒนาให้กรุงเทพฯ ดีขึ้นสำหรับวันข้างหน้า ซึ่งเทศกาลฯ ปีนี้จะจัดขึ้นใน 9 ย่านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ทั่วกรุงเทพฯ ได้แก่

- 1.ย่านเจริญกรุง -ตลาดน้อย
- 2.เยาวราช
- 3.สามย่าน-สยาม
- 4.อารีย์-ประดิพัทธ์
- 5.พระนคร/ปากคลองตลาด/นางเลิ้ง
- 6.วงเวียนใหญ่ -ตลาดพลู/คลองสาน
- 7.บางโพ
- 8.พร้อมพงษ์
- 9.เกษตรฯ

และพื้นที่อื่นๆ ผ่าน 4 กิจกรรมหลักประกอบด้วย

- 1.Showcase & Exhibition
- 2.Talk & Workshop
- 3.Event & Program
- 4.Creative Market Platform & Promotion

ซึ่งชุมชนนางเลิ้งเป็นพื้นที่ที่ใช้ในการจัดแสดงงานในครั้งนี้ด้วย

ซึ่งกิจกรรมที่เกิดขึ้นที่ชุมชนนางเลิ้งนั้นอาจารย์ดร.ดนัย หวังบุญชัย ผู้จัดการแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ อาจารย์มานพ แยมอุทัย ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สสส. และคณะทำงานได้เข้าร่วมชมนิทรรศการ “Green Hacker จุใจพื้นที่ร้างเปลี่ยนเมือง” บริเวณสวนจักรพรรดิ ย่านนางเลิ้งด้วย ซึ่งกิจกรรม Community Art - คอมมิวนิตีอาร์ต : ศิลปะ ชุมชน เมือง ว่าด้วยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ ชุมชนและเมือง ตามแนวคิดส่งเสริมให้พื้นที่นางเลิ้งสู่ “ย่านเศรษฐกิจสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน” ผ่านการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชน ศิลปิน นักออกแบบ รวมถึงผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ เพื่อสร้างโมเดลการทำงานร่วมกันเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน ศิลปินและงานเทศกาลอย่างยั่งยืน

กิจกรรมประกอบไปด้วย Community Tour : เส้นทางท่องเที่ยวชุมชนและสำรวจงานศิลปะที่จัดแสดงตามจุดต่างๆ ในย่านนางเลิ้ง Community Workshop : เรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรมในชุมชนย่านนางเลิ้ง Community Chef : ปลุก ชิมปรุง และร่วมโต๊ะอาหารกับเชฟชุมชนใน “สวนจักรพรรดิ” และ Community Mini Exhibition นิทรรศการแสดงผลภาพถ่าย “ประวัติศาสตร์ จากความทรงจำ ของคนนางเลิ้ง” ที่ได้จากกิจกรรม “ภาพเก่าเล่าเรื่อง” ที่ชาวชุมชนร่วมกันแบ่งปันภาพและเรื่องราวร่องรอยในอดีตถึงปัจจุบันและอนาคตของย่านนางเลิ้ง ช่วงเย็นชมการแสดงละครชาตรี Sartorial- เข้าเครื่องชาตรี ครูกัญญา ทิพย์โส ครุ นางรำชาตรีแบบดั้งเดิม กิจกรรมครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงการยกระดับของย่านนางเลิ้งในการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชน นักออกแบบและผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาพื้นที่ย่านนางเลิ้งสู่ย่านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ หybrid กทวัฒนธรรมของพื้นที่ นำเสนอในรูปแบบที่ร่วมสมัย เกิดความลงตัว

ผสมผสานกลิ่นอายของวัฒนธรรมย่านนางเลิ้ง นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของกิจกรรมที่อยู่ภายใต้การสนับสนุนของแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. ที่เกิดขึ้นเท่านั้น สำหรับรายละเอียดพื้นที่และการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของโครงการอื่นๆ สามารถติดตามเพิ่มเติมได้ที่

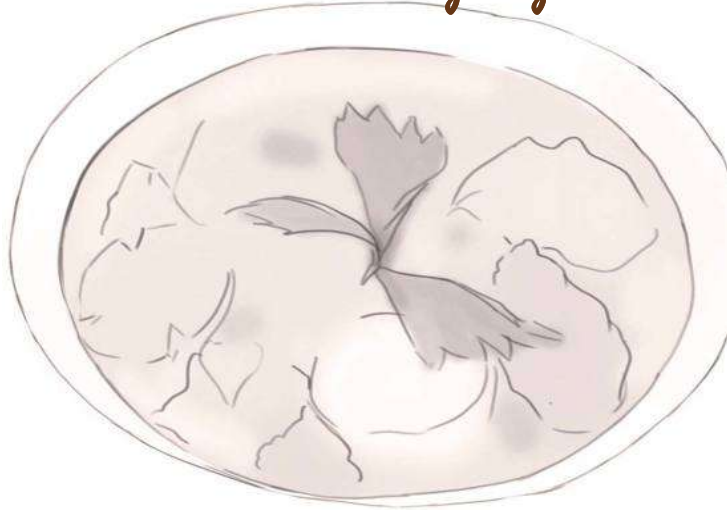
www.facebook.com/artculture4h

และที่ www.artculture4health.com

แล้วเราจะใกล้ชิดกันมากขึ้น

แกงจืดเต้าหู้หมูสับ

"แกงจืดเต้าหู้หมูสับ" อีกหนึ่งผลงานสร้างสรรค์ในประเด็น "สุขภาวะในชุมชน" จากชิดชนก ชูช่วย หนึ่งในเยาวชนของโครงการสื่อเป็นโรงเรียนของสังคม เรื่องราวจะเป็นอย่างไร? ติดตามได้ที่...

...แกงจืดเต้าหู้หมูสับ...

เป็นอีกเช้าที่ฉันจำใจกินอาหารเช้าที่โรงเรียน และอาหารที่วางอยู่ตรงหน้าก็คือ แกงจืดเต้าหู้หมูสับ ฉันหมายความว่าตามนั้นจริงๆ มันคือแกงจืดที่มีเต้าหู้ไข่ 1 หลอด หั่นเป็น 4 ท่อน และหมูสับที่ลอยอยู่บนน้ำใสๆ ไม่มีผักกาดขาว แครอท เห็ดหูหนู หรือแม้กระทั่งต้นหอมหรือผักชีสักท่อน ฉันนั่งมองอาหารเช้าของตัวเองและเงยหน้าขึ้นมามองคนอื่น ๆ มีสองคนซื้อแกงจืดร้านเดียวกับฉัน แต่ไม่มีใครมีปัญหา ไม่มีใครอารมณ์เสียกับเรื่องในแกงจืดไม่มีผักอย่างฉัน ทุกคนกินอาหารเช้าอย่างปกติ แม้ไม่ได้มีท่าทีว่าอร่อยมาก แต่ก็ไม่ได้มีใครรู้สึกแยะแบบฉัน

แน่นอน ซื้อมาแล้วฉันก็ต้องกิน ไม่ใช่เพราะเหตุผลที่ว่าเสียต๋ายเงิน แต่เพราะฉันกลัวจะไม่มีแรงสอนหนังสือต่างหาก ฉันนึกโกรธตัวเองที่เมื่อเช้าลืมเอาข้าวห่อที่อุดสำห้เตรียมใส่กล่องไว้ตั้งแต่เมื่อคืน ถ้าไม่ลืม เช้านี้ฉันก็จะได้มีข้าวกล่องสวยข้างใน มีข้าวไข่ต้มร้อน ซึ่งเป็นข้าวพื้นเมืองของจังหวัดนครศรีธรรมราช บ้านเกิดฉัน และปลาหู เคียงคู่ด้วยน้ำพริกกะปิที่ตัวเอง ประดับประดาไปด้วยผัก และผลไม้หลากสีสำหรับล้างปาก นั่นจะทำให้

ฉันมีร่างกายและแรงใจทำงานไปตลอดครึ่งวันเช้า

เสียงเพลงซึ่งเป็นสัญญาณเช้าแสดังขึ้น ฉันเก็บงานที่มีข้าวเหลืออยู่มากกว่าครึ่ง กับน้ำแกงจืดที่มีรสเค็มเกินกว่าที่ฉันจะกินหมดไปวางในที่สำหรับเก็บงาน ระหว่างรอนักเรียนเดินมาเข้าแถว ฉันหยิบโทรศัพท์ขึ้นมา เข้าแอปพลิเคชันปฏิทินและตั้งเวลาเตือนสำหรับวันพรุ่งนี้ เวลา 7.00 น. เขียนไว้ว่า "ข้าวเช้า +เที่ยง" ในเมื่อตัวเองเตือนตัวเองไม่ได้ ฉันก็ต้องให้เทคโนโลยีช่วยเตือน และหลังจากนั้นชีวิตประจำวันของฉันก็ดำเนินไปตามปกติ เหมือนทุกวัน

เสียงออดในคาบที่ 3 ดังขึ้น นั่นเป็นสัญญาณออกดครั้งสุดท้ายของการเรียนการสอนในครึ่งวันเช้า ฉันรู้สึกดีใจที่ถึงเวลาของมือเที่ยงสักที ตอนเช้าฉันกินข้าวแค่นี้ก็ค้ำ จึงทำให้รู้สึกหิวมาตั้งแต่ 10 โมง แต่เมื่อคิดถึงกับข้าวที่โรงอาหารโรงเรียน ใจฉันก็หุดหู้ขึ้นมาอีกครั้ง จนฉันเริ่มจะรู้สึกไร้ค่าอยู่ตัวเองว่าจะเอาอะไรกันนักรหนา กับอาหารในราคา 20 - 25 บาท แม้อ้าแต่ละร้านก็ต้องจัดการวัตถุดิบให้พอกับงบประมาณและจำนวนนักเรียน ฉัน

จะมาหวังอาหารที่สมบูรณ์แบบ ถูกหลักโภชนาการ และเต็มไปด้วยผักนานาชนิดในราคา 20 บาทนั้นเป็นไปได้ (หรือบางทีอาจจะเป็นไปได้)

ฉันเดินไปโรงอาหารกับเพื่อนครูคนอื่น ระหว่างทางก็มีนักเรียนวิ่งกรูกันเข้าไปที่โรงอาหาร นั่นเพราะแต่ละคนก็ต้องไปจับจองที่นั่งให้เพียงพอกับจำนวนเพื่อนในกลุ่ม ถ้าเกิดว่าที่นั่งไม่พอขึ้นมา ฉันรับรองได้ว่านักเรียนกลุ่มนั้นจะต้องพากันหาที่นั่งใหม่ หรือไม่ก็รองจนกว่ากลุ่มข้างๆ จะกินข้าวเสร็จ ไม่มีนักเรียนมัธยมคนไหนอยากนั่งกินข้าวคนเดียว ฉันเชื่อแบบนั้น และก็รู้ว่ามันเป็นความจริง เพราะฉันก็เคยผ่านวัยมัธยมมาก่อน ถึงแม้ว่ามันจะหลายปีมาแล้วก็ตาม

ฉันเดินผ่านร้านค้าตั้งแต่ร้านที่ 1-12 และยังไม่เจอร้านไหนที่ถูกต้อง จึงแอบเดินดูตามโต๊ะที่นักเรียนนั่งอยู่ เพื่อจะเห็นเมนูของนักเรียนคนไหนเป็นไอเดียให้มือเที่ยงของตัวเองบ้าง ฉันเป็นแบบนี้เสมอ ถ้าคิดไม่ออกว่ามือนี้จะกินอะไร ฉันจะแอบดูเมนูของคนอื่นๆ แต่ถ้าอยู่ที่บ้านก็จะเปิดคอมพิวเตอร์ อ่านกระทู้ทำอาหาร อ่านไปเรื่อยๆ จนกว่าจะเจอเมนูที่ถูกต้อง จากนั้นก็ไปซื้อของมาทำตามบ้าง

ระหว่างที่ฉันเดินสำรวจอาหารของนักเรียนในแบบที่คิดว่าเนียนที่สุด เพื่อไม่ให้ไปรบกวนการกินมือเที่ยงของนักเรียน เพราะฉันรู้ว่านักเรียนคงอึดอัดน่าดู ถ้ารู้สึกที่กำลังกินอาหารในขณะที่มีครูคนหนึ่งมองอยู่ ฉันเห็นหมูทอด, ไก่ทอด, ข้าวหน้าไข่, ก๋วยเตี๋ยวเย็นตาโฟที่มีเส้นเยอะจนเต็มชามกับผักบุ้ง 4-5 ท่อน และหมูผัดกะหล่ำปลีที่ฉ่ำไปด้วยน้ำมัน

ทันใดนั้นก็มีสายตาดูหนึ่งจับได้ว่าฉันกำลังมองอยู่ นักเรียนห้อง ม.1/10 ที่ฉันเพิ่งสอนมาเมื่ออาทิตย์ที่ 3 นั้นเอง เธอเป็นเด็กตัวอ้วน และฉันก็ดูออกว่าน้ำหนักของเธอคงจะเกินเกณฑ์มาตรฐานมากโขอยู่ แต่นั่นก็ไม่ได้บดบังความน่ารักของเธอได้เลย เธอส่งยิ้มมาให้ฉัน พร้อมทำท่าสวัสดี ทั้งที่มือยังจับช้อน และข้าวยังเต็มปาก ฉันรับไหวด้วยความเอ็นดู ปนอายนิดๆ ที่ถูกเธอบีบได้ว่าฉันกำลังมอง เด็กคนนี้น่ารักเสมอ ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ฉันจึงจำเธอได้ดีกว่าใคร และอดหวังไม่ได้ว่าถ้าหากน้ำหนักของเธอไม่ลดลง เมื่อโตขึ้นกว่านี้ สุขภาพของเธอคงแย่มากโข

“เป็นไง ข้าวอร่อยไหมคะ” ฉันถามเธอแก้แค้น

“อร่อยดีค่ะครู” เธอตอบแบบเขินๆ

เมนูที่เธอบอกว่าอร่อยคือ หมูทอดที่หันเป็นชิ้นบางๆ กับไก่ผัดซอสสีส้ม ฉันเคยลองเมนูนี้แล้ว พบว่ามันหวานเอากการเลยทีเดียว ท่ากินของเธอน่าเอ็นดูนัก และดูเธอก็เอร็ดอร่อยกับมันจริงๆ แต่พอนั่งได้เลยว่าเป็นงานนี้ไม่ใช่เมนูที่ดีต่อน้ำหนักของเธอแม้แต่น้อย

ถึงเวลาที่ฉันต้องเลือกเมนูของตัวเองแล้ว เมนูที่ฉันเลือกคือไก่ผัดพริกแกงที่มีผักเป็นถั่วงอกยาวท่อนสั้นๆ เพียงไม่กี่ท่อนกับต้มยำไก่ที่พอจะมีเม็ดนางฟ้าให้รู้สึกว่าเป็นผักอยู่บ้างระหว่างรอเงินทอนจากแม่ค้า ฉันถามด้วยน้ำเสียงที่เป็นมิตรที่สุดเท่าที่จะทำได้

“ป้าขา ทำไมถึงไม่ค่อยมีเมนูที่มีผักเลยล่ะคะ”

“เมนูผัก เด็กไม่ค่อยกินค่ะครู ทำไปก็ขาดทุน เหลือทุกวัน”

แม่ค้าตอบด้วยท่าทีที่เป็นมิตรเช่นกัน

แม่ค้าร้านนี้ใจดีเสมอ ปล่อยให้เยอะ พูดดี และรับเงินด้วยรอยยิ้ม นี่จึงเป็นเหตุผลที่ฉันเลือกจะซื้อร้านนี้ แม้ว่าอาหารจะเหมือนกันกับร้านอื่น แต่อธยาศัยของแม่ค้าเป็นเหมือนนางแก้วให้ฉันเดินเข้าร้านนี้ และแล้วมือเที่ยงของฉันก็ผ่านไปอีกวัน...

เย็นวันนั้น ก่อนกลับบ้าน ฉันแวะตลาดข้างโรงเรียน ซื้อหมูสับ 2 ชีด, ผักกาดขาว 2 ต้นใหญ่, เห็ดหูหนู 1 ถุง, เต้าหู้ไข่ 3 หลอด, ต้นหอม ผักชี และขึ้นฉ่ายอย่างละกำ ผักที่นี้ถูกแสนถูก ฉันจึงหยิบมาอย่างไม่มีมือ และจ่ายเงินไปทั้งหมด 98 บาท คำนวณแล้วว่าคุ้มกับแกงจืดหม้อใหญ่ ที่จะกินได้อีกหลายวัน ส่วนวัตถุดิบอย่างอื่นฉันมีอยู่ที่ห้องหมดแล้ว

กลับถึงห้องฉันไม่รอช้า ลงมือต้มน้ำในหม้อใหญ่ ระหว่างรอน้ำเดือด ฉันโขลกพริกผัดซีอิ๊ว พริกไทย และกระเทียม หรือที่เรียกว่าสามสหายให้เข้ากัน เป็นวัตถุดิบสำคัญที่จะขาดไม่ได้เลยในแกงจืดหม้อนี้ เมื่อน้ำเดือดแล้วก็โยนสามสหายลงไป ตามด้วยหมูสับที่คลุกกับกระเทียมและพริกไทยตำละเอียด เหยาะซอสเห็ดหอมเล็กน้อยให้พอมีสรสชาติ ปั่นเป็นก้อนกลมๆ แล้วโยนลงหม้อตามไป รอจนน้ำเดือดอีกครั้ง เดิมเกลือ

ระหว่างนั่งกินมื่อเย็นฝีมือตัวเอง เคี้ยวผักกาดขาวกรอบๆ พร้อมทั้งเห็ดหูหนูกรุบๆ ฉันก็อัปโหลดรูปภาพแกงจืดที่จัดแสงสีไวน์ในแบบที่คิดว่าสวยลงใน Facebook ไปด้วย เขียนคำบรรยายว่า “มือเย็นของวันนี้ ได้กินผักสีเขียวสักที และแน่นอนว่ามันจะกลายเป็นมือเช้าและมือเที่ยงของพรุ่งนี้ด้วย” ผ่านไป 2 นาที มีคนมากดไลค์เกือบ 10 คน ฉันรู้สึกดีใจทุกครั้งเวลาที่มีคนมากดไลค์รูปอาหารสีสดใสของฉัน มันเหมือนมีคนบอกเป็นนัยๆ ว่าอยากกินอาหารที่ฉันทำ ทั้งที่ความจริงเขาอาจจะแค่ชอบจานหรือลายผ้าปูโต๊ะในรูปเท่านั้น

พักหนึ่งก็มีคอมเมนต์เข้ามา ฉันกดเข้าไปดู เป็นคอมเมนต์จากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้างต๋อยนัยๆคนนั้นเอง เธอคอมเมนต์มาว่า “น่ากินจังคะครู” ฉันไม่รู้ว่าปกติแล้วเธอชอบกินผักไหมหรือบางทีเธออาจจะชอบเมนูแกงจืดอยู่แล้วหรือเปล่า แต่ฉันก็กดหัวใจให้คอมเมนต์นั้น...

แม้แกงจืดถ้วยนี้จะไม่ช่วยให้แกงจืดที่โรงเรียนเปลี่ยนไป แต่ก็เป็นแกงจืดถ้วยที่ทำให้เด็กคนหนึ่งรู้สึกว่ามันน่ารักขึ้นมา มันคือแกงจืดเต้าหู้หมูสับเหมือนกัน แต่มันไม่เหมือนกันหรอกฉันรับรองได้

#feedDD #MASS

ห้องปฏิบัติการทางวัฒนธรรม “Culture Lab” (การย้อมสีธรรมชาติ)

รู้หรือไม่ว่า ...การย้อมสีธรรมชาติ เป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งที่วิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคม โคกสลุง จังหวัดลพบุรี (ชุมชนวัฒนธรรมไทยเบ็ญ บ้านโคกสลุง) ได้นำมาเพื่อสร้างเอกลักษณ์ให้กับ “ผ้า” ที่นำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์และสินค้าชุมชนแบบต่างๆ อาทิ ตัดเสื้ออีหิ้ว ทำพวงกุญแจ ทำกระเป๋า ทำหมอนรองคอ ตัดชุดในรูปแบบต่างๆ

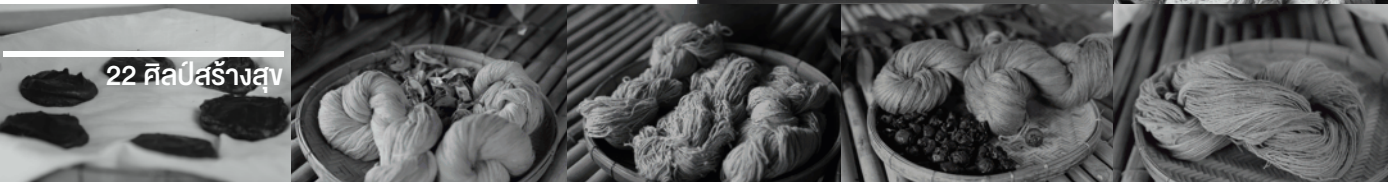
Culture Lab (การย้อมสีธรรมชาติ) ที่ว่านี้เป็นอย่างไร
การย้อมสีธรรมชาติที่นิยมทำแบบการย้อมโดยตรง (Direct Dyeing) เพราะวัสดุให้สีจากธรรมชาติบางชนิด มีคุณสมบัติในการยึดเกาะกับเส้นใยได้ดีโดยไม่ต้องใช้ตัวช่วยติดสี ดังนั้นจึงสามารถย้อมได้โดยกระบวนการ “ย้อมตรง” ซึ่งสามารถย้อมได้ทั้งการ “ย้อมเย็น” คือการย้อมในน้ำที่สกัดไว้แล้วที่อุณหภูมิห้อง แต่ปกติเส้นใยจะดูดซับและติดสีได้ดีที่อุณหภูมิประมาณ 8 องศาเซลเซียส ซึ่งเรียกว่าการย้อมร้อน ฉะนั้นสำหรับการย้อมสีที่ไม่ใช้สารช่วยติดสี แนะนำให้ย้อมด้วยกระบวนการย้อมร้อน ส่วนการย้อมเย็นนั้น นิยมย้อมด้วย ขี้ควาย, ใบผักกาด, ดินแดง

ลูกมะเกลือ ส่วนการย้อมร้อนนั้น ที่นี้จะนิยมย้อมด้วย เปลือกมะพร้าวอ่อน, เปลือกของต้นมะยม, เปลือกของต้นประดู่, หัวปลี, ดอกทองกวาว, เปลือกเพกา และเปลือกแคงโค

ซึ่งกลวิธีในการย้อมนั้นเราอยากเชิญชวนทุกคนไปชมกระบวนการจริงได้ที่ @ชุมชนวัฒนธรรมไทยเบ็ญบ้านโคกสลุง โดยสามารถติดต่อได้ที่ **คุณประทีป อ่อนสลุง** เบอร์โทรศัพท์ 084-978-6782 เคล็ดลับแบบนี้แนะนำไปดูให้เห็นจริงด้วยตาตัวเองดีที่สุด รับรองว่าย้อมออกมาแล้วสวย ดูดี คุณโทนในการนำมาใช้งานต่อได้ดีทีเดียว...

22 ศิลป์สร้างสุข

มาเป็น

ไขปัญหาประลองปัญญา

ครอบครัวเดียวกันเอง...

มาเป็นครอบครัวเดียวกัน เรายรอคุณอยู่...

มาพบกันอีกครั้งแล้วกับไขปัญหาประลองปัญญา ฉบับนี้เรามาเปลี่ยนกติกาการร่วมกิจกรรมกันหน่อย เพื่อให้เราได้สื่อสารและติดตามกิจกรรมต่างๆ กันอย่างต่อเนื่อง วันนี้เราจึงอยากจะเชิญชวนทุกท่านมากดถูกใจ ติดตามแฟนเพจของแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส. กันหน่อยดีกว่า...

การร่วมกิจกรรมทำได้ไม่ยากเพียง... ทำตามขั้นตอนนี้

1. หยิบโทรศัพท์มือถือ หรือเปิดคอมพิวเตอร์ แล็บท็อป หรืออุปกรณ์ที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของท่านมา
2. เข้าเฟซบุ๊กแอดเคาท์ของท่าน
3. ค้นหาแฟนเพจ ชื่อว่า แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สสส.

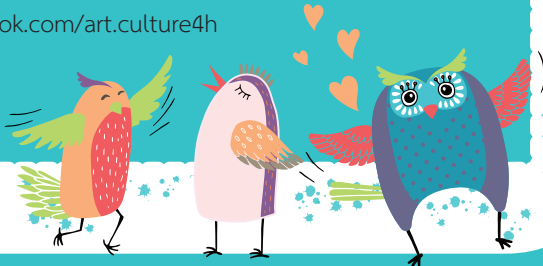
(www.facebook.com/artculture4h) และแฟนเพจ ชื่อว่า ปันศิลป์ ปันสุข (www.facebook.com/PunSilpPunSook)

4. กดถูกใจ และ กดติดตาม ทั้ง 2 แฟนเพจนี้

5. แคปภาพที่กดถูกใจ และกดติดตาม 2 แฟนเพจนั้นส่งมาที่กล่องข้อความของ แฟนเพจนั้นๆ หรือปริ้นแล้วส่งมาที่ แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ที่อยู่ 128/177 ชั้น16 อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400 (วงเล็บมุมซองว่า ไขปัญหาประลองปัญญา) หรือที่อีเมล : ruethairat.jah@gmail.com ช่องทางใดช่องทางหนึ่งได้เลย)

10 ท่านที่ส่งเข้ามา เราจะสุ่มรายชื่อผู้ที่โชคดี รับฟรีไปเลยเสื้อโปโล เล่าเรื่องโกง จากโครงการเล่าเรื่องโกง หนึ่งในโครงการที่ได้รับการสนับสนุนโดยแผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สสส. สามารถดูรายชื่อผู้โชคดีได้ที่ www.facebook.com/art.culture4h

*** รับส่งเข้ามา:
ของรางวัลรออยู่ ***

แผนงานสื่อศิลปวัฒนธรรมสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) มุ่งสร้างคุณค่าและอัตลักษณ์ทางสื่อศิลปวัฒนธรรมเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสร้างเสริมสุขภาพทั้งในระดับปัจเจก ระดับชุมชน ระดับสังคม โดยพัฒนาเครือข่ายเยาวชน เครือข่ายศิลปิน เครือข่ายผู้นำชุมชน เพื่อเป็นตัวแทนในการเปลี่ยนแปลงที่เป็นพลวัต จากการสร้างสรรค์งานศิลปะอย่างมีส่วนร่วมในชุมชน ทั้งทางกายภาพและชุมชนทางความคิด ใช้เครื่องมือสื่อศิลปวัฒนธรรมทั้งสื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชนและสื่อศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่สอดคล้องกับบริบท สถานการณ์และกลุ่มเป้าหมาย เป็นกระบวนการทางสังคมที่ก่อให้เกิดศิลปะสร้างสรรค์ พื้นที่สร้างสรรค์ ชุมชน-สังคมต้นแบบ ที่มุ่งหวังการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ค่านิยม ทักษะคิด และพฤติกรรมสุขภาพะ เน้นจิต-ปัญญา สร้างระบบกลไกคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม อันเป็นรากฐานสำคัญของภาคีสุขภาพะ สังคมสุขภาพะ นำไปสู่การสร้างนโยบายกลไกความเข้มแข็ง ชีตความสามารถ สมรรถภาพในการจัดการดูแลสมรรถภาพของตนเอง สังคม สิ่งแวดล้อม ที่เอื้อต่อการมีสุขภาพะและสร้างการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน ติดตามข่าวสารต่างๆ ได้ที่ www.artculture4health.com

ติดตามข่าวสารจากภาคีเครือข่าย ได้ที่ LINE Official Account

พบกับทุกเรื่องราวของงานศิลปะ และวัฒนธรรม กิจกรรมที่น่าสนใจ ศิลปิน สื่อคำพูดของ
อาหารท้องถิ่น แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจ บุคคล ชิตอาสา การลงมือและ
การแสดง รวมถึงกิจกรรมให้ความรู้ เพื่อเผยแพร่ ส่งต่อแนวคิดและแรงบันดาลใจสู่คนที่สนใจ
ในสังคมวงกว้างต่อไปขอเชิญผู้สนใจทุกท่าน ใช้งาน “ศิลปะ” สื่อสารอย่าง “สร้างสรรค์” และ “มีคุณภาพ”
ร่วมกันได้และไว้ในพื้นที่แห่งนี้ LINE Official Account ของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนเพื่อสังคม

เพิ่มเพื่อนง่าย ๆ เพียง SCAN แล้วเพิ่มเพื่อนเขาไว้ได้แล้วทั้งนี้

★ **เส้นบางลำพู**

ภาคีเครือข่าย
ชุมชนย่านบางลำพู

★ **สงขลาออริเทจ**

ภาคีเครือข่าย
ชุมชนสงขลาเมืองเก่า

★ **เกี่ยวสาวะถิวิถีสุข**

ภาคีเครือข่าย
ชุมชนสาวะถิ

★ **โคกสูง**

ภาคีเครือข่าย
ชุมชนบ้านโคกสูง

มาร่วมสร้างสังคมให้พื้นที่นี้ เป็นพื้นที่ที่มีความสุขไปด้วยกัน

สื่อศิลปะ SE